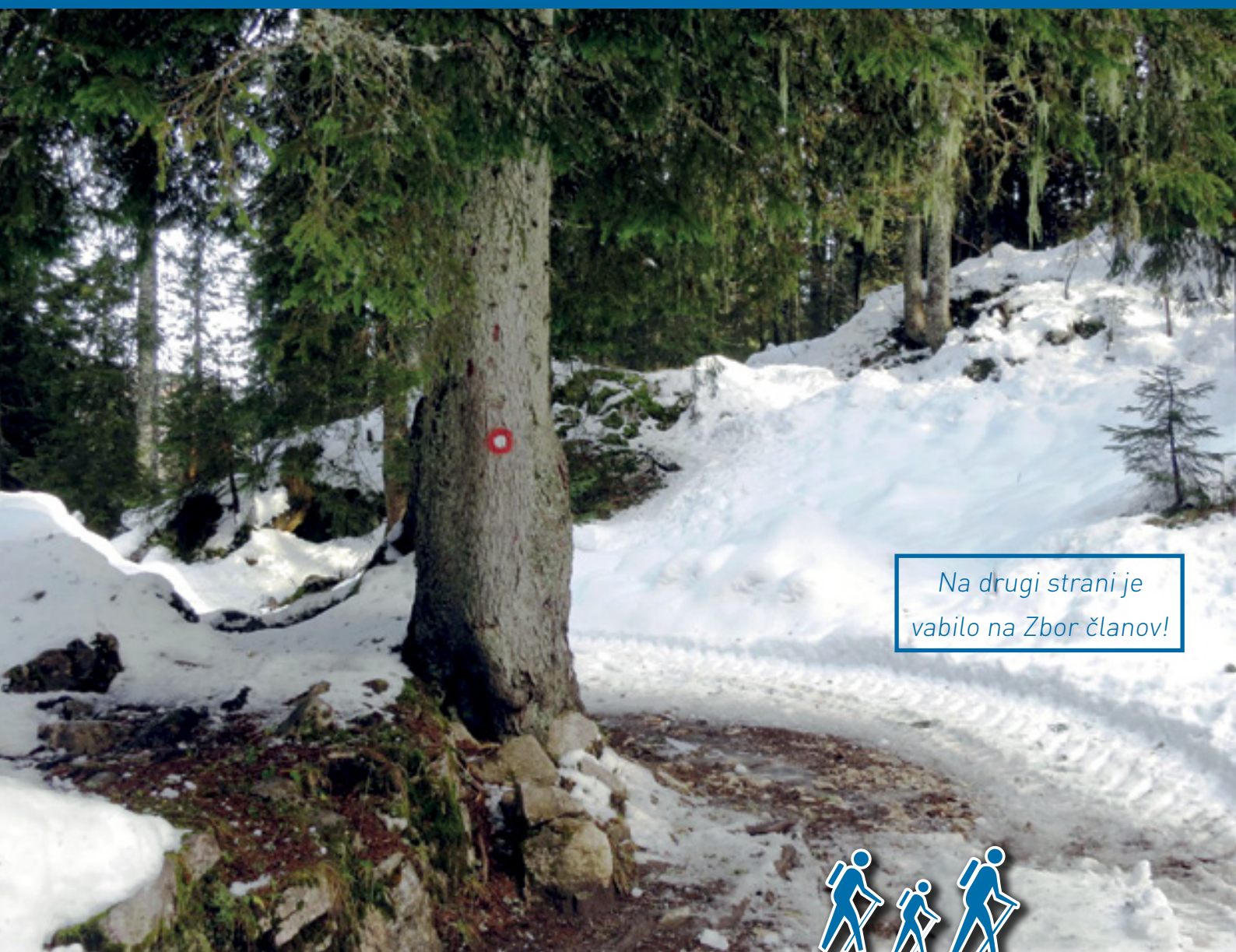

GORSKI

popotnik

*Na drugi strani je
vabilo na Zbor članov!*

Revija planinskega društva Integral
Leto XXXV, februar 2015

št.

1

Vse članice, člane in simpatizerje Planinskega društva INTEGRAL

Vljudno vabimo na 41. redni letni

ZBOR ČLANOV,

ki bo v soboto, 21. februarja 2015, s pričetkom ob 18. uri

v restavraciji EL CLASICO (Modra hiša),

Bravničarjeva 13, Ljubljana Šiška (poleg Porsche Slovenija)

Po uradnem delu zbora z ustaljenim dnevnim redom

bo večerja z zabavo! Prispevek udeleženca: 3€.

VABLJENI!

**predsednik PD INTEGRAL
Tomaž Rusimovič**

UVODNIK	4
UVODNIK	4
PLAN SREDINIH IZLETOV ZA LETO 2015	5
KAM GREMO	6
SREČANJE S POBRATENIM PLANINSKIM DRUŠTVOM SPD TRST	6
LUBNIK MIMO STAREGA GRADU, 21. 3. 2015	7
19. PUFIJEV POHOD NA ČEMŠENIŠKO PLANINO, 11. 4. 2015	7
NANOS, 9. 5. 2015	8
SVINJAK (1653 m), 16. 5. 2015	9
MATAJUR (1642 m), 23. 5. 2015	9
PLANINA LOM KOBILJA GLAVA – TOLMINSKI TRIGLAV, 30. 5. 2015	10
KAMNITI LOVEC, ITALIJA (2071 m), 6. 6. 2015	10
STOL (2236 m), 20. 6. 2015	11
JEZERSKI BABI (2127 m), 11. 7. 2015	11
GROSSE ROSENNOCK, 18. 7. 2015	12
KRN (2244 m), 25. 7. 2015	12
OD BOGATINA DO ČRNE PRSTI, 30. 7. – 2. 8. 2015	12
39. POHOD NA TRIGLAV, 21. – 23. 8. 2015	13
VABILO NA PRIREDITVE V ORGANIZACIJI PZS IN MDO	13
22. JURČIČEV POHOD, 7. 3. 2015	13
45. TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV, 30. 5. 2015	13
DAN PLANINSKIH DOŽIVETIJ, 13. 6. 2015	13
STROKOVNI ČLANKI	14
NAŠE NOGE – NAŠE BOGASTVO	14
ICE ŠTEVILKA V VAŠEM MOBILNEM TELEFONU VAM LAHKO REŠI ŽIVLJENJE	15
MLADINSKI KOTIČEK	16
MLADINSKI ODSEK PD INTEGRAL	16
PLAN ZA LETO 2015	16
VRTEC HANSA CHRISTIANA ANDERSENA	16
Plan izletov	16
O.Š. Oskar Kovačič	16
PLANINSKI POHOD DO BORMESA, 19. 9. 2014	16
ČEBELICE V MOSTECU (23. 9. 2014)	18
JESENSKI PLANINSKI IZLET NA RAŠICO	20
JOJ, ŠE NI KONEC TE RAŠICE	21
ZIR IN MOSOR	22
KJE SMO BILI	22
Z SPD TRST IZLET V NEZNANO	24
18. OKTOBER 2014 – VELIKI VRH V KOŠUTI	24
NA KOSTANJE IN MLADO VINO NA TRŽAŠKO	25
NA GOZDNIK (1090 m) V NEVERJETNO SONČNI SOBOTI	27
ZANIMIVOSTI	31
90 LET NAVDUŠENEGA PLANINCA	31
BIROKRATSKI MLINI MELJEJO POČASI!	32
KOČA NA PLANINI PRI JEZERU – NAŠ PONOS IN NAŠA SKRBI!	32
LETNO POROČILO MARKACISTOV ZA LETO 2014	36
POROČILO ODSEKA ZA VARSTVO NARAVE ZA 2014	36
USPOSABLJANJE ZA GORSKEGA STRAŽARJA	36
KAJ JE NOVEGA PRI ČLANARINI V OBDOBJU 2015 – 2017	37
POPUSTI ZA ČLANE PD PRI POGODBENIH PARTNERJIH PZS:	40
40-LETNICE DRUŠTVA IN 30-LETNICE KOČE, 5. in 6. 7. 2014	41
PLAN IZLETOV PD INTEGRAL 2015/16	48

GORSKI

Popotnik

Leto XXXV/številka 1, februar 2015

ISSN 2232-397X.

Natisnili smo: 350 izvodov

Izdaja:

PLANINSKO DRUŠTVO
INTEGRAL,

Celovška cesta 160,
1000 Ljubljana,

Tel.: 01 58 22 751, gsm: 031 259 156

e-mail: pdintegral@siol.net,

url: www.pdintegral.si

Nina Miklič, e-mail: nina.miklic@lpp.si

Uradne ure, vsak četrtek od 9. do 11.
in od 16:30 do 18:30 ure

Prispevke pošiljati na:
silva.papez@lpp.si

Zanj:

TOMO RUSIMOVICH, predsednik

Odgovorni urednik:
TOMO RUSIMOVICH

Uredniški odbor:
TOMO RUSIMOVICH,
BOJANA BURNIK,
KATJA TERČELJ VEROVŠEK

Tehnično uredništvo:
SLAVKO KRUŠNIK,
SILVA PAPEŽ,
GREGOR GERČAR

Jezikovni pregled:

SILVA PAPEŽ

SLAVKO KRUŠNIK

Zunanji sodelavec:

TISKARSKI ŠKRAT

Oblikovanje in prelom:

DAVID ABRAM

Grafična priprava za tisk in tisk:

PARTNER GRAF D.O.O.

Fotografija na naslovnici:

»Reklčeva smreka«

Foto: Tomo Rusimovič

UVODNIK

Letošnje deževno poletje je narisalo kisel nasmešek na obraz prenekaterega planinca, oskrbnika ali funkcionarja društva – vendar vremena ni moč načrtovati in blagajne društev, ki upravljajo z visokogorskimi kočami, so ostale skoraj prazne. Poslovanje naše planinske kočice so v glavni sezoni reševali tuji planinci, ker domačih skoraj ni bilo, in nič drugače ni bilo v drugih visokogorskih postojankah. Čakati s pripravljeno joto, ričetom, da bodo prišli planinci, in upati, da bo lepo vreme, se vedno bolj kaže kot naivno upanje. Svoje je naredila tudi kriza, ki je najbolj udarila po srednjem sloju, ki tvori glavno planincev; ni redkost, da kočico obišče skupina planincev, ki imajo vse s seboj in v kočici ne pustijo niti evra. Delati vsako leto isto in pričakovati drugačen rezultat, je definicija neumnosti, je rekel Albert Einstein. Vendar je problem vedno tudi priložnost za spremembe. Tudi pri oskrbovanju visokogorskih postojank je potreben drug, inovativen pristop, ki ga bomo morali sami najti v letošnji planinski sezoni.

Volitve v organe planinskega društva so vedno priložnost, da najdemo prave ljudi za prava področja, ki bodo kos novim izzivom in bodo društvo popeljali naprej. V našem planinskem društvu imamo po mojem mnenju dva problema: prvi problem je staranje članstva in pomanjkanje mladih, drugi problem pa je, da posvečamo premalo pozornosti vrednotam, ki bi jih morali v društvu načrtno gojiti. Gre predvsem za odnose, ki bi tako kot v vseh prostovoljnih društvih morali biti tovariški, odkriti, pošteni in spoštljivi do drugih, pa čeprav imajo drugačno mnenje. Gore nas učijo prav o tem, in ne glede na to, da se včasih med nami pojavi »siva dolinska preračunljivost«, moramo vztrajati in svoje poslanstvo napolniti s potrebno pozitivno energijo, ki nam bo dala elan za uresničevanje naših skupnih načrtov.

Da pa ne bomo samo jamrali in filozofirali, še nekaj besed o pretekli sezoni. Na naših izletih smo preživeli veliko lepih uric v gorah, se veselili osvojenih vrhov, dobre družbe, pa tudi samote in lepot gora. Da je vse to potekalo, kot je treba, je zasluga naših vodnikov in izkušenih udeležencev izletov. Še posebno smo

ponosni na proslavo 40. obletnice obstoja društva, ki smo jo izvedli na naši kočici. Bilo je veliko planincev, ki so uživali v pestrem programu proslave. Veseli smo bili tudi pobratenih planincev iz SPD Trst, ki so prišli na našo proslavo, saj je bilo to hkrati tudi naše vsakoletno srečanje.

Pred začetkom sezone na kočici je odstopil gospodar in nismo uspeli dobiti ustreznega nadomestila, zato smo ustanovili »gospodarsko komisijo«, ki sem jo vodil sam. Na številnih delovnih akcijah na kočici so se izkazali že znani posamezniki in poskrbeli, da je bilo vse postorjeno in da je oskrbniška ekipa lahko upravljala z lepo in funkcionalno kočico. Zelo smo bili zadovoljni z oskrbniško ekipo, ki je zelo lepo poskrbela za otroške tabore v juniju, potem pa je deževje onemogočilo, da bi se lahko bolj izkazali kot dobri in prijazni gostitelji. Kdor pa je kljub kislemu vremenu le prišel do nas, je bil prijazno sprejet in pogret ob topli peči.

Tudi ostali odseki društva so se trudili po najboljših močeh in bodo kaj več povedali o svojem delu in načrtih na zboru članov. Varen planinski korak in na svidenje v gorah!

Tomo Rusimovič

PLAN SREDINIH IZLETOV ZA LETO 2015

JANEZ LENARŠIČ

POMLAD

Datum	Kraj	nadm. višina	čas hoje
APRIL			
01.04.2015	PODPEČ - SVETA ANA - PLANINCA	530 m	3:30 h
15.04.2015	SOTINSKI BREG	413 m	3 h
MAJ			
06.05.2015	ČREPIČ - FRIČEV VRH	881 m	3:30 h
13.05.2015	SVETA TROJICA	1106 m	4:30 h
JUNIJ			
03.06.2015	BABJI ZOB	1128 m	4:30 h
17.06.2015	MOŽIC - SAVNIK - LAJNAR	1603 m	4:30 h

JESEN

Datum	Kraj	nadm. višina	čas hoje
SEPTEMBER			
02.09.2015	JEZERSKI VRH - RIBNIŠKO JEZERO	1537 m	6 h
16.09.2015	ČRNI VRH - SVETI ANDREJ	700 m	4 h
OKTOBER			
07.10.2015	LOG - FEJANKA - FAJTOV BREG	615 m	4 h
21.10.2015	LESKOVEC - BRUNK	728 m	5 h
NOVEMBER			
04.11.2015	MALIČ	936 m	4 h
18.11.2015	SVETI JOŠT - ROVT POD MENINO	935 m	4 h
DECEMBER			
02.12.2015	KOMARE DOLINE - ORLOVO GNEZDO - BADIN	480 m	2:30 h
16.12.2015	KUK - SVETI KVIRIN	498 m	4:30 h

Izleti so praviloma vsako prvo in tretjo sredo v mesecu, razen v juliju in avgustu. Odhodi ob 8.00 izpred LPP ali po dogovoru. Prijave sprejema društvena pisarna. Podrobnejše informacije o sredinih izletih Janez Lenaršič, tel. 040 299 303.

PLANINSKA POTEPANJA PD INTEGRAL

18-28. 07.	Visoke Tatere, Češka	Rašo Adrović
22. 08.-01.09.	Planinarjenje po Črni Gori (SPD Trst)	Rašo Adrović

SREČANJE S POBRATENIM PLANINSKIM DRUŠTVOM SPD TRST, 1. 3. 2015

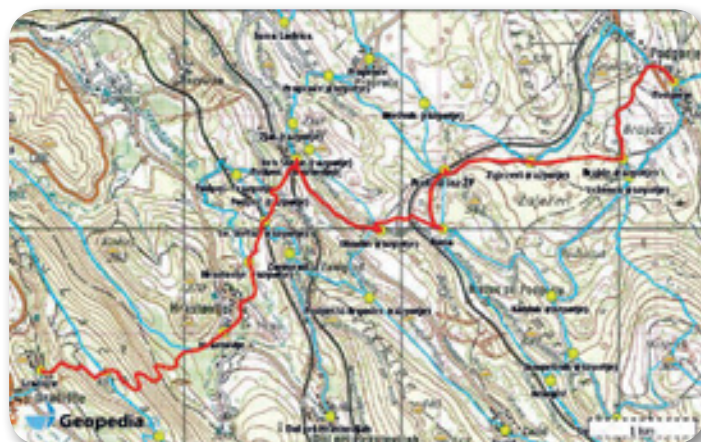
TOMO RUSIMVIČ, HERMAN REDNAK

Letos naše vsakoletno srečanje organizirajo naši prijatelji iz SPD Trst. Za kraj srečanja so izbrali slovensko Istro. Da bi se izognili poletni vročini, ki lahko od maja naprej že kar dobro kuri, so predlagali, da se dobimo v začetku marca. Upajo, da bo takrat že prijetno toplo in ne bomo trpeli vročine. Krajši pohod bo večinoma potekal navzdol na trasi od Gračišča do Hrastovelj. Na poti si bomo ogledali krajeve znamenitosti, slišali zgodbo o življenju Šavrink, najbolj zanimiva pa bo verjetno cerkva Sv. Trojice v Hrastovljah, ki je biser srednjeveške podeželske arhitekture. Postavljena je bila med 12. in 13. stoletjem in jo uvrščajo na seznam svetovne kulturne dediščine. Cerkev je najbolj znana po freski Mrtvaški ples, ki jo je poleg ostalih fresk v cerkvi ob koncu 15. stoletja naslikal istrski umetnik Janez iz Kastva (Johanes de Caustro). Leta 1951 je fresko odkril Jože Pohlen. Mrtvaški ples (vsi enaki, vsi enakopravni) je verjetno povezan z legendo iz Francije, ko naj bi se trije živi ljudje srečali s tremi mrtvimi in naj bi mrtvi rekli: »Kar ste vi, smo bili mi, kar smo mi, boste vi, in ne zdravje ne ponos in ne moč nimajo nobene vrednosti v času smrti«. Vsi sloji: otrok, plemič, kmet, duhovnik, se držijo za roke in korakajo za Smrtjo. Prizor na freski Mrtvaški ples nam govori, da vsak začetek (rojstvo) čaka konec (smrt), ki čaka vsakega človeka, ne glede na to, iz katerega sloja je.

V Hrastovljah si bomo verjetno ogledali tudi vojaški muzej (I. in II. svetovne vojne), ki

deluje že nekaj let; zbirko je skozi leta ustvarjal in uredil lastnik muzeja Gorazd Pohlen. Mogoče si bomo ogledali tudi kako vinsko klet, vsekakor pa bo na koncu tradicionalen družabni dogodek v kaki gostilni ali kmečkem turizmu. Vsi, ki se teh srečanj udeležujemo, že dolgo vemo, da se naši gostitelji vedno zelo potrudijo in organizirajo prijetno ter zanimivo srečanje. Izlet je prvenstveno namenjen članom našega društva. Pridite, ne bo vam žal, pa pravočasno si rezervirajte datum, tj. nedeljo, 1. marca!

KAMNIŠKI VRH (1259 M), 14. 3. 2015

RAŠO ADROVIČ

Čas hoje skupaj: 4 ure

Izhodišče: Slevo (650 m)

Višinska razlika: 609 m

Zahtevnost: lahka označena pot

Priporočena oprema: standardna gorniška oprema

V soboto, 14. 3. 2015, se bomo ob 7. uri zbali pri PD Integral na Celovski 160 in se s kombijem odpeljali do Bistričice, kjer bomo parkirali in nadaljevali peš mimo lovske kočice do Kamniškega vrha. S hojo bomo nadaljevali mimo planine Osredok nazaj do kombija.

Tura je krožna in bo trajala 3 – 4 ure.

LUBNIK MIMO STAREGA GRADU, 21. 3. 2015

ANDREJ POČERVINA, JANEZ MEDVED

Izhodišče – Škofja Loka

Čas hoje – 5 h

Zahtevnost – lahka označena pot

Od Loškega gradu nas pot pripelje do razgledne plošče na Kranclju. Potem nadaljujemo pot do domačije Grebenar, od koder vzpon nadaljujemo po makadamski cesti v smeri Lubnika. Po krajšem vzponu stopimo v gozd, kjer se cesta spremeni v kolovoz. Sledi nekaj minut hoje skozi gozd, nato pa se pot spusti do bližnje ceste, ki vodi od Škofje Loke proti Gabrovem in Breznici.

Cesto dosežemo ravno na serpentinah, kjer je nekaj parkirišč, mi pa pot nadaljujemo desno v smeri Starega gradu. Od gradu se vrnemo na razpotje, nato pa nadaljujemo v smeri Lubnika. Pot naprej preči poseko, nato pa preide v gozd, kjer zavije desno ter se prične strmeje vzpenjati. Po nekaj minutah strmina popusti in priključimo se poti čez Lužo.

Nadaljujemo desno, pot pa nas iz gozda pripelje na travnato pobočje, s katerega se nam odpre lep razgled. Pot naprej preči kratek pas gozda ter nas za tem pripelje na širok kolovoz, po katerem se sprehodimo do vasi Gabrovo. Skozi vas sledimo markacijam, nas pa pot sprva vodi po asfaltni, nato pa še po makadamski cesti. Nad vasjo pot zapusti cesto in zavije rahlo desno v gozd, skozi katerega se prične strmo vzpenjati. Višje se pot postopoma položi ter se čez čas priključi širokemu kolovozu, katerega pa markirana pot nekajkrat preči. Sledi še nekaj minut hoje in pot, ki se zmerno do strmo vzpenja nas hitro pripelje na vrh Lubnika.

JAVORNIK (1240 M), 28. 3. 2015

ANTON TROPE

Javornik, kamor se bomo podali 28. 3. 2015, je z gozdom poraščen vrh, ki se nahaja jugovzhodno od Črnega vrha. Na vrhu pa so leta 1972 postavili razgledni stolp, ki sega nad krošnje dreves, tako da se nam z vrha odpre lep razgled. Ob lepem vremenu se vidijo Dolomiti, Karnijske in Julijske Alpe, Karavanke, Kamniško Savinjske Alpe in Snežnik. Med omenjenimi vrhovi pa vidimo Škofjeloško in Cerkljansko hribovje, del ljubljanske kotline, notranjsko hribovje in del Tržaškega zaliva.

Vzpon na stolp je v mokrem nevaren za zdrs in je na lastno odgovornost.

19. PUFIJEV POHOD NA ČEMŠENIŠKO PLANINO, 11. 4. 2015

TOMO RUSIMOVČ IN HERMAN REDNAK

Iz Ljubljane se bomo odpeljali na Trojane, kjer bo izhodišče našega pohoda. Po jutranji kavici in krofu bomo krenili na pot. Za ogrevanje jo bomo mahnili malo po cesti malo po stezi proti Prvinam. Če bo vreme vedro, bomo na severni strani poti uživali v razgledih proti Uršlji gori in Peci na Koroškem. Ne preveč strma pot nas bo nato peljala naprej po bukovem gozdu, poraslem s čudovito zeleno preprogo čemaža, ki ga je tu zares v izobilju. Upam, da bodo čemažu delale družbo tudi kronce, ki jih je tod navadno veliko. Ko bomo prispeli na greben Čemšeniške planine, se nam bo na jugu odprl pogled na zasavsko dolino, ki jo zaključuje pogorje z zasavskim Triglavom – Kumom, ki s svojim oddajnikom in cerkvijo izstopa sredi zasavskih hribov.

Hoja po grebenu je relativno kratka in kmalu prispemo do kočice na Čemšeniški planini, ki leži na južni strani planine, v zavetju mogočnega bukovega gozda. Če bo sonce, se bomo dobro uro martinčkali pred kočico in uživali v njenem gostoljubju. Pa tudi dobra domača malica iz nahrbtnikov ali kaka zagorska specialiteta iz kočice se bo prilegla.

V nadaljevanju našega pohoda se bomo spustili nazaj po grebenu in pri odcepu za Čemšenik zavili v dolino proti Zagorju.

Spust do spodnje postaje tovarne žičnice, kjer nas bo čakal kombi, bo hitro minil, in zapeljali se bomo do lovskega doma Klančiče v Zavinah, kjer bo postanek in verjetno srečanje s sorodniki Franca Lapuha – Pufija.

Nato pa po ustaljeni poti do pokopališča Zagorje, kjer bomo grob našega Pufija okrasili s planinskim cvetjem in prižgali tudi kakšno svečko; enako bomo storili tudi pri grobu našega priljubljenega predsednika Janeza Drnovška.

Upam, da se boste odzvali vabilu in preživeli lepo soboto v spomin na našega, leta 1995 preminulega člana, priljubljenega Franca Lapuha – Pufija. Vabljeni predvsem vsi, ki ste ga poznali, ali ki v njegovem duhu čutite pripadnost društvu in naši koči!

TOLSTI VRH (1715 M) – KRIŠKA GORA (1471 M), 18. 4. 2015

RAŠO ADROVIĆ

Čas hoje skupaj: 5 ur

Izhodišče: Gozd (891 m)

Višinska razlika: 824 m

Zahtevnost: lahka označena pot

Priporočena oprema (poletje): standardna gorniška oprema

V soboto, 18. 4. 2015, se bomo ob 7. uri zbrali na Celovski 160 in se s kombijem odpeljali proti Gorenjski do vasice Gozd, od koder se bomo podali na osvajanje Tolstega vrha skozi Ježo. Nadaljevali bomo do doma na Kriški gori, kjer bomo pomalicali in se po lažji poti spustili do izhodišča.

HLEVIŠKA PLANINA (908 M), 25. 4. 2015

ANTON TROPE

OPIS GORE:

Hleviška planina (tudi Hleviške planine), kamor se bomo z dvorišča LPP podali 25. 4. 2015, je rahlo poraščen, a vseeno zelo razgleden vrh. Z vrha, ki je hišna gora Idrije, je lep razgled proti Golakom, Javorniku nad Črnim vrhom, Kamniškim Alpam, Karavankam in skozi krošnje dreves tudi proti Julijcem.

NANOS, 9. 5. 2015

FRANC BERGANT – BERGI

Odhod iz Ljubljane ob 7.00 uri izpred LPP

Gorovje: Goriško, Notranjsko in Snežniško hribovje

Izhodišče: Odlično označena, občasno precej strma pot

Cilj: Nanos

Višina: 1240 m

Višinska razlika: 640 m

Čas hoje: 3h 30 min

Zahtevnost: Odlično označena, občasno precej strma pot.

Priporočena oprema: za poletje

Čas obiska: vzpon na Nanos je najlepši pomladi in jeseni; poleti se boste v skalah na njegovih južnih pobočjih scvrli.

Nanos

SVINJAK (1653 M), 16. 5. 2015

RAŠO ADROVIĆ

Čas hoje skupaj: 6 ur

Izhodišče: Kal – Koritnica (460 m)

Zahtevnost: delno zahtevna označena pot

Višinska razlika: 1193 m

Priporočena oprema: standardna gorniška oprema

V soboto, 16. 5. 2015, se bomo ob 6. uri zbrali na Celovški 160 in se s kombijem odpeljali do izhodišča Kal Koritnica.

Svinjak je zadnji vrh v grebenu, ki se z Bavškega Grintovca vleče proti jugozahodu. Njegova značilna ostra oblika je neizgledljiv del panorame Bovca. V resnici ima tako priostreno podobo samo z jugozahodne strani. Od drugod je njegova oblika manj zanimiva. Tesno je zraščeno z grebenom enakomerne višine in iz njega ne izstopa kot samostojna vzpetina. Vsekakor pa je vreden obiska, saj nam nudi imeniten razgled na južni del Julijcev. Na vrh je speljana markirana pot, zato vzpon ni težaven.

Svinjak izpod Rombona

MATAJUR (1642 M), 23. 5. 2015

ANTON TROPE

Matajur je razgledna gora, ki se nahaja na meji med Slovenijo in Italijo. Z vrha je lep razgled na Kobariški oz. Breginjski Stol, za katerim levo od njega opazimo Karnijske Alpe in del zahodnih Julijcev, kjer kraljuje skupina Kanina. Na vzhodno stran pa opazimo Krn in greben Krnčice, za katerim opazimo vrh Triglava. Proti jugovzhodu opazimo Golake, proti jugu pa Jadransko morje, kjer se lepo vidi пристanišče v Trstu. Na vrhu stoji manjša cerkev (kapela) in v njeni bližini razgledna plošča z vpisno skrinjico. Žig je nekoliko oddaljen od vrha in se nahaja na skali približno 10 m od vrha.

Vrh Matajurja

PLANINA LOM KOBILJA GLAVA – TOLMINSKI TRIGLAV, 30. 5. 2015

FRANC BERGANT – BERGI

Odhod iz Ljubljane 7.00 uri izpred LPP

Izhodišče: Planina Lom (1090 m)

Cilj: Kobilja glava (1475 m)

Čas hoje: 1 h 15 min

Zahtevnost: lahka neoznačena steza

Višinska razlika: 385 m

Višinska razlika po poti: 385 m

Zemljevid: Julijske Alpe – zahodni del 1:50.000

vrh Kobilja glava - pozimi

Ko se bomo vračali nazaj do planine Lom, bomo obiskali še vrh »TOLMINSKI TRIGLAV«, 1142 m (opomba – ponovitev).

Vrh Kobilje glave - pozimi

Ko se bomo vračali nazaj do planine Lom, bomo obiskali še vrh »TOLMINSKI TRIGLAV«, 1142 m (opomba – ponovitev).

KAMNITI LOVEC, ITALIJA (2071 M), 6. 6. 2015

MITJA IN KATJA PREMERL

Izhodišče: Gora Višarje na višini 1766 m

Višinska razlika: 305 m

Skupen čas hoje: 3 ure

Zahtevana oprema: zaščitna čelada

Težavnost: zaradi zadnjega vzpona na sam vrh je tura zahtevna

Kamniti lovec je najvišji vrh v skalnatem vencu Višarskih glav, ki skupaj z znano romarsko goro Svetimi Višarjami tvorijo manjšo podskupino na severovzhodni strani Viševe skupine. Vrh je dobil ime po skalnati figuri, ki spominja na lovca. Legenda pripoveduje o divjem lovcu, ki je streljal proti Sv. Višarjem in je za kazen okamenel. Zaradi udobnega dostopa (prevoz z žičnico iz doline na Sv. Višarje) je Kamniti lovec eden od najpogostejše obiskanih vrhov v Julijskih Alpah. Sam vrh je izredno atraktiven, dostop nanj pa v zadnjem delu izpostavljen (varovala). Z vrha je izreden pogled na Viševo skupino in severna ostenja Montaža.

Na Svete Višarje, izhodišče naše poti se bomo pripeljali z gondolsko žičnico iz Žabnice (Camporosso) pri Trbižu.

Kamniti lovec

Svete Višarje

Po sestopu se bomo ustavili tudi na romarski gori Višarje, ki je romarska točka Romanov, Slovanov in Germanov iz 16. stoletja. Višarje so manjši prikupen zaselek s cerkvijo, posvečeno Višarski Kraljici, in nekaj hišami, v katerih so danes le gostinski lokali. Višarje so pozimi pomembno smučarsko središče.

Tura je primerna za vse planince, saj vzpon na sam vrh ni obvezen. Vabljeni!

STRELOVEC (1763 M) 13. 6. 2015

RAŠO ADROVIĆ

Čas hoje skupaj: 5 – 6 ur

Izhodišče: Hotel Plesnik (701 m)

Višinska razlika: 1062 m

Zahtevnost: delno zahtevna

Priporočena oprema (poletje): standardna gorniška oprema

V soboto, 13. 6. 2015, se bomo ob 6. uri zbal pri PD Integral na Celovški 160 in se s kombijem odpeljali do Logarske doline do parkirišča pri hotelu Plesnik, od koder bomo nadaljevali peš do koč na Klemenči jami, kjer se bomo okrepčali in nadaljevali pot do vrha Strelovca. Spustili se bomo isti poti nazaj.

STOL (2236 M), 20. 6. 2015

ANDREJ POČERVINA, JANEZ MEDVED

Izhodišče – Trate/Johannsenruhe (1226 m)

Cilj – Stol

Čas hoje – 6.30 h

Zahtevnost – zelo zahtevna označena pot

Oprema – standardna gorniška oprema, čelada, plezalni pas in samovarovalni komplet

Izhodišče bo tokrat na avstrijski strani Stola – Trate. Pot bo krožna. Nekoliko višje nad izhodiščem bomo prišli do razcepa, kjer se bomo desno usmerili na plezalno pot, na levo pa nas pot pelje do Celovške koč, ki je lahka in po kateri se bomo vračali. Pot je dobro varovana, dinamična in z lepimi razgledi. V zgodnjem poletju nas lahko višje v kakšni grapi preseneti tudi sneg.

Tura je primerna le za izkušene gornike, ki imajo izkušnje z plezanjem po zavarovanih.

OD KOČEVJA DO OSILNICE, 27. 6. 2015

ANTON TROPE

OPIS POTI:

podali se bomo v deželo Petra Klepca, in sicer v Osilnico, kjer tamkajšnji planinci organizirajo tradicionalen pohod v počastitev praznika občine Osilnica – pot poteka z avtobusne postaje v Kočevju do koč pri Jelenovem studencu, se spusti do Koč, Kočevske reke, Šajbnika in Bezgovice do Osilnice, kjer je proslava in družabno srečanje. Pot je lahka, a je kondicijsko zahtevna, da jo bomo prehodili, bomo potrebovali 8 – 9 ur.

JEZERSKI BABI (2127 M), 11. 7. 2015

RAŠO ADROVIĆ

Čas hoje skupaj: 7 ur

Izhodišče: Ravenska Kočna (1080 m)

Višinska razlika: 1047 m

Zahtevnost: zelo zahtevna označena pot

Priporočena oprema: čelada, komplet za samovarovanje

V soboto, 11. 7. 2015, se bomo zbrali ob 6. uri na Celovški cesti 160. S kombijem se bomo odpeljali proti Jezerskem in nadaljevali mimo Planšarskega jezera do parkirišča, od koder bomo nadaljevali peš skozi žrelo mimo Kranjske koč na Ledinah, čez Jezersko sedlo do vrha Velike Babe. Spustili se bomo čez Malo Babo in Jenkovo planino do parkirišča.

GROSSE ROSENNOCK, 18. 7. 2015

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Große Rosennock (2440 m) je najvišji vrh v Narodnem parku Nockberge. Temu bi rekli po naše »knedlaste gore«. To pomeni, da tu ni strmih sten, temveč so vsi vrhovi prijetno zaobljeni in nad 2000 m porasli z bujno travo. Vmes se skrivajo mnogotere alpske cvetice. Preko Narodnega parka Nockberge je speljana lepa asfaltirana gorska cesta, za katero se dodatno plača cestnina. Kljub temu je cesta zelo priljubljena zlasti pri motoristih.

Ker bo vožnja kar dolga, so bomo iz Ljubljane odpeljali že ob 5.30 uri. Mi se bomo po gorenjsko »škrti« ognili dragi cestnini in se raje podali v manj monden predel. V kraju Radenthein bomo zavili na makadamsko gozdno cesto do turistične postojanke Erlacherhaus (1620 m) in še malo dalje. Ko bomo zapustili prevozna sredstva, bomo krenili na prijetno krožno pot. Večinoma je to mehka steza, ki vodi preko pašnih planin, med rušjem in mimo čudovitega gorskega jezera Naßboden na sam vrh. Za vzpon bomo potrebovali 3 – 4 ure. Z vrha se bomo razgledovali po bližnjih vrhovih v Narodnem parku Nockberge ter v daljo do znanih smučišč nad Bad Kleinkirchheimom do Dobrača in še kam. Vračali se bomo po drugi poti nazaj v izhodišče.

Skupaj bo za 7 – 8 ur hoje. Pozno zvečer se bomo vrnili v Ljubljano.

Potrebna oprema: dobri pohodniški čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti vetru, mrazu in morebitnemu dežju ter hrana in pijača, saj niti na vrhu niti ob poti ni nobene planinske postojanke. Ob povratku je možno dobiti kaj za pod zob v turistični postojanki Erlacherhaus.

Na vrhu gore Große Rosennock

Jezerce Naßboden

KRN (2244 M), 25. 7. 2015

ANDREJ POČERVINA, JANEZ MEDVED

Izhodišče – Drežnica (553 m)

Cilj – Krn – pot Silva korena

Čas hoje – 8 h – dnevna tura

Zahtevnost – zelo zahtevna označena pot

Oprema – standardna gorniška oprema, čelada, plezalni pas in samovarovalni komplet

Še ena zelo lepa, a hkrati tudi zahtevna tura. Začetek poti bo v Drežnici, od tam pa se bomo skozi gozd mimo bivaka na Črniku ter po strmih pobočjih Krna povzpeli do Gomščkovega zavetišča in potem na vrh Krna. Pot je v plezalnem delu lepo varovano, so pa vmes odseki strmih travnatih pobočij, ki so nevarni za zdrs. Potrebna pazljivost.

V Drežnico se bomo vrnili po lažji, južni poti.

OD BOGATINA DO ČRNE PRSTI, 30. 7. – 2. 8. 2015

ANTON TROPE

Začetek ture bo v četrtek, 30. 7. 2015 popoldan do Komne, povratek pa v nedeljo, 2. 8. 2015, s sestopom s Črne Prsti v Bohinjsko Bistrico. Bolj ali manj bo pot ves čas potekala po grebenu Spodnjih Bohinjskih gora na višini 2000 m, le enkrat se bomo spustili nekoliko nižje na Planino Razor, 1315 m, kjer bomo prenočili. Pot je izredno atraktivna, tehnično ni zelo zahtevna,

en del poteka po brezpotnem grebenu in tudi na nekaj jeklenic bomo naleteli. Bo pa precej hoje, drugi in tretji dan po 8 do 10 ur. Torej, potrebna je dobra telesna pripravljenost in primerna oprema, saj nas na tako dolgi turi lahko preseneti kakšna kaplja dežja.

39. POHOD NA TRIGLAV, 21. – 23. 8. 2015

Letos bodo organizirani trije pohodi, ki bodo podrobneje opisani v naslednji številki Gorskega Popotnika:

- Triglav čez Prag (vodita Tomo Rusimovič in Tone Trope)
- Triglav čez Luknjo (vodita Andrej Počervina in Janez Medved)
- Mimo Triglava – iz Krme na Planino pri Jezeru (vodita Franc Bergant in Janez Lenaršič)

VABILO NA PRIREDITVE V ORGANIZACIJI PZS IN MDO

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Planinski prijatelji ne hodimo zgolj v malih skupinah na enodnevne izlete, srečujemo se tudi nekajkrat letno na prireditvah, ki jih organizirajo PZS ali posamezni MDO-ji. Nekateri člani našega društva se teh prireditvah udeležujejo, čeprav jih Vodniški odsek društva nikoli ne vključuje v program izletov. To kratko vabilo ni le vabilo, ampak tudi informacija tistim, ki se teh prireditvah redno udeležujejo.

22. JURČIČEV POHOD, 7. 3. 2015

PD Polž in MDO PD Ljubljane organizirata že 22. Jurčičev pohod. Pot se začne v centru starodavne Višnje gore in vodi preko Starega gradu, vasi Zavrtače, mimo Polževega do cerkvice Sv. Duha in se nato spusti na Muljavo. Skupne hoje je za 3 - 4 ure, odvisno od vremenskih, zlasti pa snežnih razmer. Na Muljavi pripravijo prijeten kulturno-zabavni program. Pridružite se mnogim pohodnikom in ne bo vam žal.

45. TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV, 30. 5. 2015

MDO PD Ljubljane v sodelovanju z enim od društev v MDO PD Ljubljane že dolga leta organizira Tabor ljubljanskih planincev. Tokrat bo to že 45. srečanje planincev ljubljanskega območja. PD, ki je soorganizator, običajno pripravi zanimiv program. V njem predstavi dejavnost svojega društva in tudi kraja, v katerem deluje. Katero PD bo tokrat soorganizator v trenutku, ko to pišem, še ne vem. Vem pa to, da 45. tabor ljubljanskih planincev bo. Pridite, skupaj se bomo povесelili.

DAN PLANINSKIH DOŽIVETIJ, 13. 6. 2015

PZS organizira vsako leto srečanje za vse slovenske planince. Včasih se je ta prireditev imenovala Dan slovenskih planincev. Zadnjih nekaj let jo imenujejo Dan planinskih doživetij. Vsako leto je v drugem kraju. Tako smo bili lani v Bohinju, predlani v Kranjski gori in še leto prej v Kamniški Bistrici. Tokrat bo Dan planinskih doživetij na Krvavcu. Pripravljen bo zanimiv program. Prav gotovo bo nekaj vodenih planinskih tur, tu bodo razne delavnice za najmlajše in še marsikaj. Podrobnosti bodo znane kak mesec prej. Tokrat je pomembno le to, da si rezervirate soboto 13. 6. 2015 za udeležbo na Dnevu planinskih doživetij na Krvavcu. Ne bo vam žal, saj boste v enem dnevu na enem mestu srečali zelo veliko planinskih prijateljev in znancev.

NAŠE NOGE – NAŠE BOGASTVO

IRENA PEČAVAR ČARMAN

Noge, kratke ali dolge, mišičaste ali krive, različnih oblik na X, na O, ženske noge, kakršnekoli že, so vedno burile moško domišljijo, pa tudi ženske rade pogledamo lepe noge, moške seveda. Toda za lepe noge je potrebno kaj narediti, mati narava nam je dala obliko nog, mi pa moramo zanje skozi življenje skrbeti in jih negovati.

Najpogostejša tegoba, ki nas lahko prizadene, je VRAŠČEN NOHT. Pojavi se navadno na palcih nog. Navadno je vnetje posledica same oblike nohta, ki je bolj ukrivljen in pa nepravilno striženje nohtov. Med vzroke prištevamo tudi nepravilno obutev, ker obuvalo lahko pritiska na noht in pa seveda poškodbe nohta ali celega prsta.

Kaj se zgodi?

Robovi nohta se vraščajo v kožno gubo na nohtu in povzročajo pritisk nanjo. Najprej občutimo le rahlo bolečino, predel postane rdeč in nabrekne. Če se pritisk ponavlja, lahko pride do hujšega vnetja in gnojnega izcedka.

Kako ukrepamo?

Nohte si moramo striči naravnost, ne preveč in ne premalo. Če se pojavijo znaki vnetja, bo vedno dobrodošel alkoholni obkladek in pa kopanje nog (v lavorju) v mlačni slani vodi, kateri dodamo nekoliko kisa. Ko se koža zmehča, si predel okoli nohta zmasiramo z zelo grobo brisačo, ali pa uporabimo

ščetko in si z njo zdrgnemo predel. Če vse to ne bo pozdravilo naših nog, bo potrebno k zdravniku. Kirurg bo noht delno ali pa v celoti odstranil, temu sledi okrevanje, ki traja 2 – 3 tedne. Si predstavljate, da če pride do zadnjega, lahko gledamo vrhove gora le iz domačega naslonjača.

Planinci smo še posebej dovzetni za vnetje, ker imamo več ur, ali pa kar cele dneve na nogah planinske čevlje. Noge v njih se potijo in zelo, zelo hitro lahko pride do nevšečnosti.

Zato moj nasvet, po turi se preobujmo, najbolje v kaj zračnega (sandali – poleti) in noge nam bodo hvaležne.

Spoštujte svoje noge, ki vas hvaležno nosijo, po grebenih in vrhovih, po cestah in stezicah, da lahko užijete lepoto, ki nam jo daje narava.

Po dolgi hoji se prileže vodna kopel in izognemo se težavam, kot je vraščen noht.

Spoštujte svoje noge, ki vas hvaležno nosijo, po grebenih in vrhovih, po cestah in stezicah, da lahko užijete lepoto, ki nam jo daje narava.

Varen korak vam želim, kamorkoli vas pot zanese!

ICE ŠTEVILKA V VAŠEM MOBILNEM TELEFONU VAM LAHKO REŠI ŽIVLJENJE

TOMAŽ RUSIMOVICH

ICE – In Case of Emergency (v primeru nesreče) je sistem, ki omogoča ekipam prve pomoči, gasilcem in reševalcem, da čim hitreje pridobijo podatke o ponesrečencu oz. žrtvi.

Program ICE se je začel v Veliki Britaniji, od koder se je razširil po celotni Evropi, Avstraliji, Severni Ameriki ... Nastal je zato, ker reševalci v primeru, da je bila poškodovana oseba v nezavesti, iz dolgih imenikov mobilnih telefonov niso vedeli, koga obvestiti o nezgodi. Na podlagi tega je bil podan predlog, da bi si vsak uporabnik mobilnega telefona v svoj mobilni telefon shranil številko tiste osebe, za katero želi, da se jo v primeru nezgode obvesti. Številka naj bo shranjena pod imenom ICE!. V primeru dodatnih (rezervnih) oseb uporabite ICE1, ICE2, ICE3, itd...

KAJ JE ŠTEVILKA ICE?

Številka ICE je preprosto številka osebe, za katero želite, da se jo obvesti v primeru nezgode. Torej, v svojem mobitelu pod ime ICE shranite številko osebe, ki ji zaupate (npr. mož, brat, sestra, mama, oče,...). Tako bo v primeru, da doživite prometno nezgodo v Nemčiji, nemško govoreči reševalec (gasilec, zdravnik,...) v vašem telefonu poiskal ime ICE in vedel, da je to oseba, ki jo lahko obvestijo o vaši nezgodi. ICE številka ni namenjena samo za mednarodni prostor, delo lahko olajša tudi slovenskim reševalcem!

KAKO IZBEREM PRAVO OSEBO za ICE številko?

Oseba, ki jo v vašem mobilnem telefonu shranite pod številko ICE, mora biti nekdo, ki vas zelo dobro pozna. Prvi razlog je precej očiten, torej v primeru vaše nezgode bo oseba pod ICE številko prva obveščena o vaši nezgodi. Poleg tega je zelo dobro, da ta oseba pozna informacije o tem, kdo je vaš osebni zdravnik, kakšno je vaše zdravstveno stanje (ali imate diabetes, srčni spodbujevalnik ...) in podobne informacije. Velika verjetnost je namreč, da bodo »ICE osebo« spraševali po tovrstnih podatkih, še posebno, če boste resneje poškodovani. Glede na to, da je ICE namenjena tudi za mednarodni prostor (torej za nezgode v tujini), je priporočljivo, da oseba, ki jo imate pod ICE številko, zna angleško (ni pa obvezno)!

KAKO USTVARIM ICE ŠTEVILKO? ZELO PREPROSTO!

V svoj mobilni telefon shranite številko osebe, za katero želite, da se jo obvesti v primeru nezgode pod ime ICE. Če je vaš mobitel naprednejši dodajte vse informacije, ki jih lahko: npr. sorodstvo, dodatne številke, faks,

elektronski naslov, ... Številka naj bo shranjena tudi s klicno številko za mednarodni prostor, torej 00386 (klicna številka za Slovenijo)... Naprednejši uporabniki »pametnih« mobilnikov zagotovo veste, da imajo mobilniki omogočen zaklep tipkovnice z varnostno kodo. Če uporabljate tovrstne funkcije na svojem mobilniku, vam svetujemo, da podrobno preberete navodila, saj imajo novejši telefoni omogočeno funkcijo, da kljub zavarovani tipkovnici dovoljujejo klicanje posameznikov iz vašega imenika, ki jih vi določite pod imenom ICE.

Primer:

ICE (namesto JANEZ NOVAK) 0038640111222 Oče / Father (to je angleška beseda za »oče«) janez.novak@gmail.com.

MLADINSKI ODSEK PD INTEGRAL

PLAN ZA LETO 2015

VRTEC HANSA CHRISTIANA ANDERSENA

PLAN IZLETOV

- RAŠICA
- ŠMARNA GORA
- KORENO
- GOVEJEK
- LIMBARSKA GORA
- AHAC
- ZAKLJUČNI IZLET V TAMAR (april ali maj 2015)

V mesecu juniju 2015 planinski tabor na PLANINI PRI JEZERU (za otroke letnik 2008 in 2009)

MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE (izleti v okolici z babicami in dedki)

PREDSTAVITVE OZ. IZOBRAŽEVANJE za otroke (v aprilu, maju ali juniju 2015)

- Predstavitev pohodniške opreme
- Planinsko cvetje in živali
- Video posnetek o planinskem taboru

SESTANKI ČLANIC MO PD INTEGRAL

- MAREC 2015 , dogovori za planinski tabor, razpis (strokovne delavke, vodja letovanj, ravnateljica in predsednik planinskega društva),
- APRIL ali MAJ 2015, dogovori za zaključni izlet, planinski tabor, ureditev knjižic in oddaja le-teh (strokovne delavke),
- OKTOBER 2015, dogovori in plani izletov po enotah, urejanje pl. koticčka, vodniki.

O.Š. OSKAR KOVAČIČ

PLAN IZLETOV

- VELIKA PLANINA
- SLEMENOVA ŠPICA
- VOGAR
- BELOPEŠKA JEZERA

Bojana Burnik

Načelnica MO PD Integral

PLANINSKI POHOD DO BORMESA, 19. 9. 2014

KRISTINA PRIMOŽIČ

V petek, 19. 9. 2014, smo se najstarejši vrtčevski otroci iz enote Marjetica (oddelka Kristina/Irena in Natalija/Tina) podali na planinski pohod do Bormesa.

Otroci so med pohodom opazovali, da se poletje od nas dokončno poslavlja in počasi prihaja prijetna jesen – listje se spreminja v mavrične barve in počasi odpada z dreves, prvi jesenski plodovi so že dozoreli...

Igra z naravo in v naravi pa je bila otrokom največje veselje..., čeprav so morali za to prehoditi »dolgo in naporno pot«.

ČEBELICE V MOSTECU (23. 9. 2014)

ŠPELA KRŽMANC

Na prvi jesenski dan smo se tudi najmlajši iz vrtca Hansa Christiana Andersena odpravili na pohod. Mahnili smo jo proti Mostecu. Da pa naše noge ne bi bile preveč utrujene, predvsem pa zaradi varnosti, smo se del poti peljali v vozičkih. Takoj, ko smo prišli do gozda, smo pot nadaljevali peš. Že takoj na začetku smo srečali gozdarje, ki so podirali drevesa in čistili gozd. Traktor, motorne žage, kasneje pa še tovarnjak s hlodi, so naredili velik vtis na otroke, ki so jih z zanimanjem opazovali. Na poti smo nabirali liste, palice, kostanj in druge zaklade, ki smo jih našli na tleh. Kar nekaj časa smo se zadržali ob potoku. Vanj smo metali kamenčke, ki so potonili ter vejice in listke, ki so kot čolnički drseli s tokom. Ko smo prišli na cilj, smo se okrepčali s sokom in piškoti, potem pa odhiteli nazaj v vrtec, kjer nas je že čakalo kosilo. Preživeli smo prečudovit dan, ki ga nameravamo kmalu ponoviti.

IZLET NA DOBENO

ŠTEFKA ŠTURM

FOTO: TJAŠA KOVAČ

V prelepem sončnem jesenskem dnevu 10. oktobra 2014 se dve skupini – 40 otrok, starih 4 – 5 let, in 4 strokovne delavke iz enote Andersen, odpravimo na enodnevni izlet na Dobeno. Avtobus nas pripelje

do gostilne na Rašici, nato pa se odpravimo peš do Dobena.

Pot je bila za otroke ne samo nezahtevna, za njih je bila zabavna, saj otroška radovednost in raziskovanje nimata meja.

Po krajšem oddihu, recimo težko pričakovani malici na Dobenu, smo se odpravili proti planinski koči na Rašici. Kot se spodobi, smo se ustavili tudi na prostoru pri koči in pomalicali še zadnje ostanke iz naših nahrbtnikov, nato pa nas je čakal samo še spust do Rašice in nato z avtobusom nazaj v vrtec.

JESENSKI PLANINSKI IZLET NA RAŠICO

OTROCI IZ ODDELKA »KUŽKI«, ENOTA MARJETICA

(KRISTINA PRIMOŽIČ IN IRENA NAKIČ)

Smo mladi (a najstarejši v vrtcu) planinci iz ljubljanskega vrtca Hansa Christiana Andersena.

Na megleno jesensko jutro, 22. 11. 2014, smo se odpravili na jesenski planinski izlet na Rašico. Da pa se na neznani poti ne bi izgubili, smo na izlet povabili tudi planinskega vodnika Raša.

Pot je bila sicer »dolga in naporna« ... vendar zabavna, sproščujoča, igriva in poučna. Raziskovali smo gozd, ki nas je ves čas kar vabil k igri – ob tem smo iskali različne znanilce, ki napovedujejo prihod zime, opazovali različne majhne žuželke itn.

Na cilju pa nas je pričakovalo malo presenečenje (17 m visok razgledni stolp). Ta nam je v začetku vzbudil kar malce strahu, ker pa smo pogumni planinci, smo ga premagali. Kot »nagrada« pa se nam je na vrhu razglednega stolpa razprostrl prečudovit sončen razgled.

Sedaj pa se vnaprej veselimo vseh novih planinskih dogodivščin, ki nas še čakajo pred vstopom v šolo!

JOJ, ŠE NI KONEC TE RAŠICE...

BOJANA, PETRA, NADJA, NATALIJA, TINA,
JELENA

Potepali smo se na Rašici, v petek, 19.12. 2014. Vreme je bilo čudovito, prav tako družba. Za varen korak in pravo pot je poskrbel naš Tomo. Otroci so uživali ob igri pred kočo, se sladkali s svojimi prigrizki. Za zaključek pa pogumno stopali po stopnicah na vrh stolpa, kjer nas je pričakal prečudovit razgled.

Kmalu je prišel čas odhoda v dolino, kajti v vasi Rašica nas je že čakal avtobus, ki nas je potem odpeljal nazaj v vrtec...

ZIR IN MOSOR

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Na oba, vrh in pogorje, sem si že dolgo želela vzpeti. Lani, v maju, mi je uspelo osvojiti oba, in to na enem samem izletu. Beri: le enkrat sem se odpravila iz Ljubljane. Torej dve muhi na en mah.

Zir sem že nekaj let, in ne le jaz, vsi v avtobusu, občudovala, ko smo se vozili s planinarjenja po Kornatih. Ko smo se pripeljali skozi enega najdaljših predorov na Hrvaškem, predor sv. Rok, smo ga videvali. Sprva sploh nisem vedela imena zanimivemu hribu in sem morala to pošteno priznati. Kasneje sem se prikopala do imena. To je Zir, visok 850 mnm. Njegov videz je prav fascinanten. Na avtocesto daje videz nepristopnega osamelca, ki se dviguje sredi nad Liškim poljem. Izgleda, kot da bi se na neki čudežen način dvignil iz popolnoma ravnih polj. Zaradi osamljene lege se z vrha nudi eden največjih pogledov na Velebit v njegovi celotni dolžini.

Pogled z Zira na Velebit

Z avtoceste smo zavili pri Gornji Ploči in nato proti naselju Trkulje, kjer smo na skromno urejenem parkirišču pričeli s hojo. Pokrajina je skoraj nenaseljena, le ob vznožju je domačija, kjer so nas prijazno sprejeli in ponudili domače ocvrtke in druge dobrote. Okrepčani smo se podali sprva po zložni poti, ki vodi malo po gozdu, malo preko livad, polnih pomladnega cvetja. Še največ je bilo čudovitih orhidej. Ko smo prišli do vhoda v podzemno jamo, ki ni pripravljena za obiskovalce, se nam je odprl svet. Krasni pogledi so se odpirali zdaj na Liško polje, zdaj na Velebit. Zadnji del poti je strm in na dveh mestih zavarovan. To sicer ni čvrsta jeklenica, kot smo jih vajeni v naših gorah, a smo bili te precej gibljive plastificirane vrvi prav veseli. Ni bilo prav enostavno, a uspelo nam je. Ko smo stali na vrhu, kar nismo mogli sestopiti. Razgledovanju ni in ni bilo kraja. A treba se je bilo vrniti do avtobusa in se odpeljati dalje proti jugu do Splita in še malo dlje ter v kraju Stobreč do naselja Gornje Sitno nekako 500 m nad morjem. Avtobus je parkiral pri cerkvi Sv. Luke, mi pa smo se

podali v osrednji del Mosorja. Mosor je visoka krševita planina, ki dominira med Splitom in Omišem. Na severozahodu jo od Kozjaka deli pravi usek Klis, na jugovzhodu pa reka Cetina. Najvišji vrh je Veliki Kabal, visok 1339 m. Skupaj je planina Mosor dolga 25 km. Glavni del je značilen hrbet, ki je zaradi apnenca videti bel, in se na obe strani spušča dokaj strmo. Glavni greben ima tri dele. Zahodni del sega od Klisa do Ljubljanskega sedla, najvišji vrhovi v tem delu so Debela brda (1044 m), Plešivac (1053 m) in Kunjevod (1082 m). Osrednji in tudi najvišji del sega od Ljubljanskega sedla do sedla Ljuto. V tem delu so vrhovi Ljubljan (1262 m), Vickov stolp (1325 m) in Veliki Kabal (1339 m). Vzhodni del sega od sedla Ljuto pa vse do reke Cetine. Tu so vrhovi nižji, a vseeno zanimivi: Velim (1159 m) – nanj ni speljana pot, Batjan (1196 m) in Sv. Jure – Kozik (1319 m).

Pogled z Mosorja na Split in Kaštele

Iz Gornjega Sitna vodi do planinskega doma "Umberto Girometta" (868 m) več bolj ali manj razglednih poti. Vse so dokaj dobro označene in po skoraj vseh pridemo do koč v dobri uri. Dom je kar mogočna enonadstropna stavba in stoji v gozdu nad zeleno livadico Ljuvača. Dom je dobil ime po popularnem predsedniku HPD-jeve podružnice Mosor. Od doma vodi proti Velikemu Kabalu več označenih poti. Tudi sicer je v osrednjem delu Mosorja mnogo poti, ki vodijo tudi na druge vrhove. Zaradi prepleta poti so možne zanimive krožne poti.

Mi smo se podali na zanimivo in zelo razgledno krožno pot. Najprej smo se vzpeli na Veliki Kabal, nato pa sestopili po grebenski poti proti vzhodu mimo zavetišča Kontejner. Pot je izredno razgledna; vidimo Split in otoke južno od Splita. Ob poti smo občudovali mnoge nam že poznane alpske cvetice, največ med njimi je bilo orhidej. Napredovali smo razmeroma počasi, saj je bilo treba marsikatero lepoto ovekovečiti s fotoaparatom. Z vrha Velikega Kabala se je pokazal še popolnoma nov pogled na celinski del, na kraško pokrajino polno vrtač. Pot na Veliki Kabal tehnično sicer ni zahtevna, a je dokaj naporna. Svet je odprt in sonce nas je grdo žgalo. Pomagali so nam le klobuki, ki

pokrivajo tudi tilnik. Vso vodo smo morali nositi s seboj, saj ni nikjer nobenih izvirov. Za dobrih 500 višinskih metrov smo potrebovali dobre tri ure, saj hitreje preprosto ni šlo. Bi sicer šlo, brez razgledovanja in fotografiranja. Nato smo se odločili, da bomo šli po grebenu proti vzhodu in se spustili mimo zavetišča Kontejner nazaj do Doma. Pot po grebenu je bila zaradi večjih in manjših skal zelo naporna, a tudi zelo razgledna. Po skoraj štirih urah hoje z Velikega Kabala smo se srečno vrnili. Zakaj srečno? Nihče si ni poškodoval gležnja ali česa drugega. Utrujenost je hitro minila, v domu je bilo prijetno druženje s hrvaškimi planinci, ki so prišli večinoma iz Splita.

Zadnjega dne je bil le še povratek od doma do Gornjega Sitna. Ta pot je bila pravi balzam za utrujene noge, seveda če jo primerjamo s potjo po grebenu. Bili smo zadovoljni, da smo uspeli v treh dneh osvojiti en markanten hrib – Zir in še najvišji vrh krševite planine – Veliki Kabal na Mosorju. Sklenila sem, da se bom na oba vrhova še vrnila in bom za PD Kamnik organizirala izlet, in to v času bujnega cvetja. Na izlet bom povabila tudi člane našega planinskega društva.

Orhideja pod Ziom

Smerokazi na poteh Mosorja

Bujno cvetje na Mosorju

Z SPD TRST IZLET V NEZNANO

TOMO RUSIMOVICH

V nedeljo smo pomagali prijateljem iz SPD Trst izpeljati njihov »Izlet v neznano«, ki je potekal v »naših krajih«. Bilo je okoli 60 udeležencev! Vreme ni bilo kdovekaj - bila pa je odlična družba.

Izlet smo izvedli v treh variantah: Ogled Poštnega muzeja v Polhograjski graščini, krajši pohod do kmečkega turizma Pr'Mehačk in pohod preko Grmade do Mehačka.

Upam, da bo tudi na našem srečanju Pr'Mehačk vsaj enako fajn, če ne še boljše.

18. OKTOBER 2014 – VELIKI VRH V KOŠUTI

MITJA PREMERL

V imenu vseh sedmih udeležencev se čutim dolžnega, da vam povem, da tako lepe ture že dolgo nismo doživeli. Po vseh letošnjih odpovedih zaradi slabega vremena ali pa nas je na poti namakalo oziroma se ni nič videlo, nam je bilo to soboto vreme res naklonjeno. Za vzpon na Veliki vrh smo si izbrali severni pristop iz Hajnževega sedla nad Planino Korošica, sestopili pa smo po južnih travnatih pobočjih na Planino Kofce. Severni pristop je zelo zahteven in je varen le v obdobju daljšega suhega vremena. Mi smo imeli idealne pogoje, saj v tednu pred vzponom ni bilo na Gorenjskem nobenih padavin, z izjemo nočne rose. Velik problem je bila sama logistika. Malo sem računal na Enesa, pa mi je dal košarico in šel rajši na Mojstrovko. Iz zagate nas je rešila udeleženka Jana s svojim Cliom.

S kombijem in Cliom smo se odpeljali na izhodišče, do prvega ovinka ljubelske ceste nad Begunjskim plazom. Od tod je speljan kolovoz na Planino Korošico. Stane Kragelj je kot pripravnik za vodnika B kategorije prevzel vodenje skupine, midva z Jano pa sva se z obema voziloma odpeljala do Kmetije Matizovec, kjer sva pustila kombi. Nato pa s Cliom hitro nazaj na izhodišče in peš za ostalo skupino, ki nas je na toplem soncu ob kavici ali čaju počakala na planini Korošica. Imeli smo srečo, saj je bila planšarija v fazi zapiranja, in že popoldan sta oskrbnika odšla v dolino.

Obsijani z jutranjim soncem smo se odpravili na Hajnževo sedlo, kjer smo si nadeli samovarovalni komplet in čelado. Nato pa se je začel plezalni del našega vzpona po severnem zelo strmim pobočju Velikega vrha. Na začetku 300 m zelo zahtevnega

vzpona nas je še spremljalo ruševje, potem pa le še strmo pobočje krušljive skale s policami, na katerih raste trava v črni spolzki vlažni črnici. Nekateri najbolj izpostavljeni odseki so zavarovani z jeklenicami in

klini, nekateri pa tudi ne. Celotni vzpon prav do vrha zahteva popolno zbranost. Ves čas se pleza v senci, zato je ta črna vlažna zemlja tako nevarna za zdrs. Pot je primerna samo za vzpon, nikakor pa ne za sestop. Na vsej poti nismo srečali nobenega planinca, na vrhu pa je bil v toplem opoldanskem soncu pravi direndaj planincev. To pot toplo priporočam vsem izurjenim planincem.

Sestopili smo na Planino Korošica, kjer je ob domu na toplem soncu uživala množica planincev, še posebej mlade družine z otroki. Po krajšem počitku smo se odpravili do našega kombija pri Matizovcu. Cel dan je bil en sam užitek.

NA KOSTANJE IN MLADO VINO NA TRŽAŠKO MARUŠA REYA

»Če tale izlet - sproščujoč triurni družinski sprehod in druženje z vedno prijaznimi Tržačani, komu ni bil všeč, bi se pa res moral vprašati, če je morda z njim kaj narobe«, je na koncu v avtobusu zadovoljen pripomnil Tomo. »Tako lušno smo se imeli.« In res smo se!

Pa pojdemo na začetek! Ob čisto primerni in spodobni sedmi uri, ko se je že zdanilo, nas naša mravljica, tajnica Nina, s skrbjo prešteva, saj so sicer več kot dobrodošli nenapisani »padalci« kar kapljali, in skrbelo jo je samo, če bo v avtobusu dovolj prostora. Bilo nas je seveda ravno prav!

In smo krenili, samo nekaj minut po sedmi. Joj, pozabila sem fotoaparata, ki mi razen fotografij beleži in dokumentira tudi čase, odhode, prihode in podobno. Še dobro, da je z nami tudi Enes, ki ga bom poprosila, da prispeva nekaj slik za objavo. Že vnaprej: hvala, Enes!

Na Lomu je seveda postanek dobrodošel – kava in tisti obvezen prostor poleg sta skoraj nujna. Po dvajsetih minutah smo spet lepo poparčkani na sedežih, željni malo lepšega vremena, ki je začelo obetati tam v bližini Nanosa. Takoj smo postali vsi bolj živahni.

V Bazovico, ki spada v občino Trst, se na prostor pred Športno društvo Zarja pripeljemo okoli 8.45. Tu bomo začeli naš sprehod in sem nazaj se bomo v krogu tudi vrnili.

Naši kolegi iz pobratenega društva SPD Trst so prihajali z osebnimi avtomobili. Zelo veliko je bilo mladih družin z majhnimi in večjimi otroki. Dobrodošel podmladek!

Na mladih svet stoji

Sonca sicer ni, piha pa tudi ne, vidljivost je dobra, trava se je posušila... in lahko gremo. Franci z mladino ob 9.30 pogumno stopi na čelo dolge kolone in uravnava tempo. Takole na oko bi rekla, da nas je bila skoraj stotnija. No, morda malo pretiravam, prav dosti se pa nisem zmotila, saj se je drobiž kar motovilil med nogami spredaj, v sredini in zadaj. Včasih si je moral kak mladi očka na rame zadeti utrujenega malega navdušenca, da si je nabral moči. (op. urednika: bilo nas je 105).

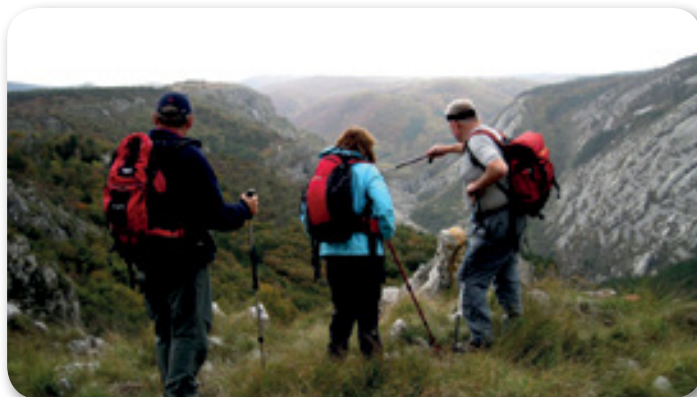

Zavidljiva kolona v zavidljivo lepem okolju

Pot nas je zanesla najprej skozi gozd. Nizko drevje, veliko grmičevja, med njimi seveda kraljuje zeleno-rumeni, rdeče-oranžni ruj. Mislim, da si je marsikdo utrgal vejico, ki jo bo lahko doma kazal.

Med potjo se prehitevamo, dohitevamo, zaostajamo in spet zakorakamo naprej, vmes pa seveda vsak po svoje razmišlja, se pogovarja, je tiho, posluša in se ozira po jesenski naravi.

Po rahlem spustu v pol ure pridemo do nekakšne kotanje, kjer je bilo v davnih časih jezero, zato se tudi bližnja vas, do katere se spet rahlo dvignemo, imenuje Jezero. Tu se začenjajo lepi razgledi. Dvignjeni smo namreč nad dolino Glinščice, pod nami so globoke pečine.

Nad dolino Glinščice

Nekako ob pol enajstih smo se ustavili sredi jase nad temi pečinami. Tu sem se šele naučila, da se pravzaprav že tu začne kraški rob, to je pokrajina, kjer se kraška planota s strmim tektonsko večkrat pretrganim robom prevesi v pokrajino Istre. Preskok med apnenčasto planoto in flišem se začnja prav tu nad Trstom, ko se je v davni preteklosti izoblikovala kotanja Tržaškega zaliva, kjer so tektonski procesi dvignili plasti in jih nagubali.. Vse to in še mnogo drugega okoli rastlinstva in sem seveda preverila na spletu in spet ugotovila, kako se človek uči vse življenje.

Razgled je prav navdihujoč, na levo pred nami Socerb, pod njim se skriva Osp, malo dlje točno pred nami pa Tinjan, predzadnja 70. točka slovenske planinske poti. Do zadnje točke SPP, Ankarana, je le še dve uri in pol. Pod nami pa vasi Hrvati, Zabrežec, Boršt... Desno v skalah je »plezalni vrtec«, tukajšnji Osp v malem, zadaj desno se skriva Trst. Blizu so vidni tudi rezervoarji, v katere tankerji v bližnjem pristanišču načrpajo nafto, ki po naftovodu teče prav od tu vse do Stuttgarta. Leta 1968 se je na te rezervoarje celo izvršil napad Palestinecev in dva so popolnoma uničili. Razgledujemo se s prav otroškim navdušenjem in vmes malicamo.

Po enajsti gremo dalje in se ustavimo na področju Regionalnega parka, kjer že »srečamo« kakšno klopco za počitek, ki pa nam seveda ni več potreben. Spet pridemo v gozd. V tem parku so posadili precej neavtohtonih vrst rastlin – dreves, grmov in rož, ki bodo čez čas področje še popestrili.

Pred nami je kar naenkrat dvakrat počilo in posledica sta bila ustreljen zajec in fazan, ki sta ju dva lovca zagreto kazala... mene ni bilo zraven!

Pred poldnem pridemo do jame Grotta Nera, ki so jo pred časom raziskali, pa našli nič arheološko ali geološko zanimivega, zato so jo po vojni uporabljali za razstreljevanje ostankov razstreliva.

Vseskozi se krožno obračamo v smeri Bazovice. Ob pol enih pridemo spet iz gozda, na neporaščeno razgledno točko, od koder desno spet vidimo Kokoš, pred nami v daljavi pa Nanos s kapo, menda se od tu ob dobrem vremenu vidi tudi Triglav. Deset minut pred napovedanim kosilom smo že vsi na sedežih v večnamenski dvorani ŠD Zarja. Slasten primorski bel kruh je šel kot za med, še preden smo dobili na mizo predjed in glavno jed – okusni njoki v še okusnejši omaki z mehkim mesom. Krožnike smo dobesedno pomazali in spet pohvalili gostitelje. Pijače tudi ni manjkalo, odličen refošk in malvazija. Na koncu pa je Franci iz SPD Trst napekel še kostanj. Potrudili so se, ti naši Tržačani!

Naklepetali pa smo se tudi, seveda tisti, ki je to hotel. Lahko pa si bil tudi samo poslušalec, tudi to je lahko prijetno. Se predaš.

Okoli četrte se začnejo objemi in poljubi, stiski rok in ... slovo ter na skorajšnje snidenje!

Po šipah avtobusa pa počasi polzijo kapljice dežja, ki so nam prizanašale ves dan!

NA GOZDNIK (1090 M) V NEVERJETNO SONČNI SOBOTI, 30. AVGUSTA 2014

MARUŠA REYA

Celovška 160 ob sedmih zjutraj, poln kombi z vodnikom Janezom in še en avto z Ireno in dvema štirinožnikoma (en 4x4 – avto in dva 2x4 – psa). Vreme je (pomislite!) sončno, kar je za letošnje poletje pravi luksuz in zgodba se lahko prične. Dobra zgodba!

Smer – proti Celju, zavijemo proti Žalcu. Nekje so hmelj, ki je tako značilen za to področje, že obrali, nekje še visi na žicah. Ko zaidemo sem, v Savinjsko dolino, se naši Mili razveže jezik. Saj res, ona je tu nekje doma. Prevzame vlogo vodiča (ne vodnika) in prešerno razlaga, kaj je tu danes, kako je bilo včasih, kateri hrib je na levi, kateri bolj na vzhodu. Meni je to všeč, ker ne maram hoditi po svetu nevedna in nepoučena. Prečkamo Savinjo in ob osmih že parkiramo ob vznožju vinogradov, ki letos zaradi silne moče povsod slabo kažejo. Na vrhu griča pri Migojnicah stoji cerkev Lurške matere božje in prikaže se lep pogled na celo Savinjsko dolino, ki se šele prebuja iz megle. Za nami pa naš cilj, Gozdnik med Bukovica Šmohorjem in Mrzlico v ozadju.

Precej hladno je še, ampak nastavki sonca so že v redu, tako da nas v Grižah, kjer se ustavimo na jutranji kavici, sonček že greje. Mili se je zmenila z vodičem lokalnega rudarskega muzeja, da za nas odpre vrata muzeja in nam pove zgodovine kraja, kjer je rudarstvo močno zarezalo v življenje krajanov. Majhen muzej, vendar je čutiti, da so vsi predmeti in dokumenti zbrani skrbno in z ljubeznijo.

Nadaljujemo pot na Gozdnik. Malo smo skrajšali pot in se po cesti pripeljali in parkirali avtomobila malo višje. Takoj po pričetku hoje in tudi kasneje, ko v hrib pridno grizemo kolena, Irena O. ugotavlja, da je to bolj Špičnik, jaz pa, da je Strmčnik in ne Gozdnik, saj je pot navzgor in prav tako na drugi strani hriba navzdol enako strma. V slabih dveh urah smo na gozdnem in nerazglednem vrhu, kjer je nekakšen lesen bivač, okoli katerega posedemo in se po dobri planinski navadi krepčamo. Za to smo si vzeli pol ure in že nas Mili popelje dol na drugo stran mimo Malega Gozdnika – 981 metrov, do Lovske kočice na 660 metrih, kjer nas po uri strme hoje pričaka lepo presenečenje.

Njena sestra je prav za nas pripravila slastne, z domačimi mesninami in ostalimi pripadajočimi pritliklinami obložene kruhke, skuhala dober čaj, za pive piva pa tudi tega ni zmanjkalo. Zakaj smo si to zaslužili? No, skrivnosti ni več, ko izvemo, da je imela Mili te dni obletnico, ki jo je želela deliti z nami. Dobro smo si privoščili domačih dobrot, da smo se zato mogoče malo lažje spuščali navzdol. Nekaj smo krožili in zgrešili odcep, ki bi nas kar po pobočju pripeljal do poti in do avtomobilov, pa nič hudega. Prišli smo prav dol, v Zabukovico, od koder je naša dva šoferja z avtom prišla iskat Milina prijazna sestra, in ju zapeljala do naših dveh konjičkov. Spet smo ju zajahali in se odpeljali na drugo stran, tokrat do cerkve Sv. Neže nad Libojami, kjer spoznamo drugo Milino sestro. Spet gostoljubje, dobra mesna jed na žlico in celo torta. Sonček nas lepo greje in nikamor se ne mudi. Jemo in nazdravljamo, potem pa se le zahvalimo in spet smo v avtomobilih. Skozi Liboje in Kasaze se peljemo proti Žalcu in domov.

S polnimi želodčki, lepimi mislimi in dobrimi željami se v Ljubljani poslovimo – do naslednjč!

IZLET NA PLANINE ŠIJA, TEGOŠČE IN DOLGE NJIVE, 9. SEPTEMBER 2014

MARUŠA REYA

Na pobočje najdaljšega slovenskega grebena Košute v Karavankah nas je v torek namesto v sredo (lovimo lepo vreme) spet popeljal Janez.

Pred LPP se nas zbere za en kombi in eden čez. Ker pa tokrat nimamo dodatnega avtomobila, se Djuro, zadnji prijavljeni za izlet le-temu odpove in pravi, da ima tako ali tako čez eno uro že neko drugo dejavnost in da ni nič hudega. Vsem nam je zelo žal, on pa se smeje.

Odpeljemo se točno ob sedmih proti Tržiču in le nekaj

kilometrov ven zavijemo v Dovžanovo sotesko, ki si jo ogledamo bolj od daleč in na hitro. Kaj so tektonske sile in razdiralna moč Tržiške Bistrice ustvarile skozi tisočletja, neverjetno! Paleontološka najdišča so temu kraju prinesla svetovno slavo. Po naročilu grofa Borna, ki je prebival v bližnji vasi Jelendol, so na levem bregu v drugi polovici 19. stoletja zgradili nov predor. Obstaja tudi pešpot, ki ni priporočljiva za vrtohlave, ti se lahko sprehodijo po drugi strani po cesti skozi tunel.

Na Šijo planino (1528 m) se v žarkem soncu, tako zaželenem in redkem v tem poletju, pripeljemo pred deveto, ravno pripravljeni za jutranjo kavico – nekateri. Tej, sicer veliki koči, pravijo zavetišče. Razgled nas kar potegne na eni strani v bližnje skale na severu, zelenilo vse okoli nas, na jugu venec Kamniških z najbližjim in dobro prepoznavnim Storžičem. In kako blizu je Dom na Kofcah. Očarani vzdihujemo na levo in desno, gor in naprej in nazaj, le Enes pogreša Šmarno goro in nikjer ne najde Horjula!

Košutnikov turn na obzorju nam obuja spomine

Na tej točki tudi pustimo kombi, ki se po Janezovi kombinatoriki in z Enesovo pomočjo na koncu znajde na parkirišču pod Dolgimi njivami. Do tja pa je še daleč.

Pred nami se začneja krasen pohodni dan, ko se po travnatem pobočju Košute po deveti uri podamo proti Planini Tegošče. V daljavi nas spodbuja Košutnikov

turn, ki smo ga z Mitjo obdelali pred dvema letoma. V dobri uri in pol in po enem kratkem postanku za požirek tekočine smo že na novi planini – Tegošče, ki je nižja od Šije za dobrih 100 metrov. Spet ena velika koča, ki jo popravljajo. Nov lesen vhod in nadstrešje dišita po svežem lesu, na zunanjih mizah pa se takoj začnemo krepčati. Šnopčki raznih dišav in lastnikov krožijo naokoli, prijajo k čaju – ali pa tudi ne, vse po želji. Skoraj uro smo lenarili tu in Sonja si je privoščila neko tukajšnjo poslastico, ki ji ne vem več imena. Se mi je pa na oko zdelo, da je mešanica masla, smetane in skute. Lahko pa se tudi motim. Zelo kalorična zadeva!

Od Šije proti Tegoščam nas grabi žeja

No, in tako smo pripravljeni, da se vzpnemo do naslednje planine – Dolge njive. Ta je pa malo daljša. Vzame nam kar dve uri – hodili smo kar pol ure več, kot je predvideno po tablah. Pa se nismo nič zasekirali, prav lepo nam je bilo, čeprav smo vmes pod smrekami malo vedrili, minuto ali dve, ko so kar s sončnega neba začele padati debele dežne kaplje. No, zadeva ni zdržala dolgo, sonce je bilo takrat še premočno.

Pot je tokrat bolj zaprta, manj razgledna, tudi gozda je veliko, pa sopara je nastala po kratkem dežju. Na dveh tretjinah poti »srečamo« odcep za Košutnikov turn, mi pa kar dalje. V bistvu se mi zdi, da se ves čas vzpenjamo, le na koncu se na hitro spustimo do Spodnjih Dolgih njiv, ki ležijo na 1400 metrih. Pastirska koča med gozdovi je poleti polna živine, sedaj pa za hišo lahko opazimo pujse in purane, ki jih redijo za prodajo. Obilici sonca se ne umikamo, tudi s pitno vodo tu ni problemov, nam kar prija, pa spet hrana in pijača, v glavnem iz nahrbtnikov. Kar ne moremo se odlepiti s klopi, vendar nas črni oblaki, ki so se začeli zbirati nad nami, opozarjajo na vremensko napoved, ki je za popoldne predvidela plohe in nevihte. In res, ko je Enes pripeljal na spodnje parkirišče naš ljubi kombi, so padle prve težke kaplje. Mi pa vsi zadovoljni...

V pričakovanju kombija...

GORI, DOLI, NAOKOLI...IN ŠE KAJ, 10. 12. 2014

MARUŠA REYA

Izlet Iška vas – Iški vintgar – Rakitna je bil zaradi Janezovega zdravstvenega servisa prestavljen na po dolgem času jasno in mrzlo sredo, 10. decembra 2014, ko je bila jutranja temperatura najnižja v tej začetni zimski sezoni, kar minus tri stopinje. Brrr! Mraz, sonce, poln kombi. Odhod izpred LPP šele ob deveti uri.

Od izhodišča na koncu doline nas pot najprej vodi čez brv na drugo senčno stran vintgarja - globeli, po kateri teče Iška. Tu so se šele pred kratkim zaradi katastrofalne poplave zadeve normalizirale. Domačini pravijo, da je bilo prejšnji mesec eno noč zares hudo, ko je voda pravzaprav v uri in pol narasla za več kot meter. Še sedaj je vode dovolj, vendar omejitev zaenkrat ni videti, pot je čista, le mokra. Uro in pol hodimo bolj ali manj ob šumeči reki, proti njenemu toku. Na naši strani skoraj ves čas hlad in ostra senca, na oni strani reke pa prijazno sonce, ki obeta. V uri in pol se malo dvignemo, pa spet spustimo do vode, malo hodimo ob njej, prečkamo nič koliko hudournikov. Ko se po malem že sprašujemo, le kdaj bomo prišli iz te mrzle grape ven in hkrati ugotovljamo, da postaja pot kar enolična, morda celo dolgočasna, se pričnejo zadeve odvijati mimo načrta.

Malo pred poldnem pridemo do sotočja potoka Zala in rečice Iške, kjer je tudi v skali napis, da je tu stičišče štirih občin, Iga, Cerknice, Brezovice in Velikih Lašč. Vzeto na znanje!

Na nasprotni, sončni strmini uzremo kašipot do Rakitne, kamor smo namenjeni, brvi pa nikjer! So jo, kot že nekaj na tem koncu, odnesle narasle deroče vode. Iška sicer ni globoka, je pa široka dobrih deset metrov. Prehod pa podrt! Ja, sezuli se bomo in prečkali kar bos, kaj pa! - enostavno izusti Janez. Najprej mislim, da se heca. Ampak ne! Janez se prične sezuvati, flegma mu sledi Enes, pa Mirko, Andrej, tudi Marinka se začne sezuvati, pa Mili... Zdaj vidim, da gre zares!

Tudi pot v Iški Vintgar ni lahka.

V političnem jeziku bi lahko rekli, da smo hitro in tako rekoč brez ugovora dosegli tihi konsenz. Socialnega sporazuma nismo potrebovali, saj vsi – razen Enesa, ki je poskrbel za varnost, nadzor in fotodokumentacijo – nismo potrebovali. Od besed torej takoj k dejanjem.

Snega nismo gazili, smo pa brodili po vodi!

No, pa kaj pa je to takega, decembra pri minus tri v ledeno vodo. Enes je že na drugi strani, Janez takoj za njim, oba nas veselo spodbujata, kažeta, kje je prečkati najlažje, potem pa kar drug za drugim... Jaz se vseeno moram malo psihično pripraviti. Potem pa sezute čevlje vržem z zavezanimi vezalkami okoli vratu, vanje še prej zbašem nogavice, hlače zavijam

visoko nad koleno, pa palice v roke in v vodo. No, saj niti ni bila tako mrzla, se tolažim, nekako tako kot Radovna poleti. Doma sem še premišljevala, da bi v nahrbtnik vrgla derezice, ampak ne, plavutke bi bile morda primernejše...

Na drugi strani pa zavlada navdušenje, da je kaj. Voda nam je vsem pognala kri po žilah, hitro smo spet obuti in toplih nog, navdušeni sami nad seboj. Potem pa nas čaka vzpon na sončno stran vintgarja. V tale breg – Janez reče »ižansko Komarčo« - adrenalinsko grizemo kolena kar slabo uro, pa nam je kar prijalo. Proti vrhu pridemo pod skale in se počutimo, kot v pravih hribih, saj se držimo za »zajlo« in pod seboj bolj čutimo kot vidimo, saj je nizkega drevja in grmičevja kar dosti, prepadno steno. Na vrhu nas Slavica, odlična pekačica slaščic, za nagrado pogosti s svojo potratno potico. Celo kuhano vino je pripravila za vse, za nošnje le-tega se je prej javil Enes. Torej nazdravimo, popijemo in naprej!

Na zdravje in dober tek!

Pot se potem umiri, kasneje preide v makadamsko cesto. Malo pred Rakitno nam pride nasproti naš kombi. Spet smo namreč imeli tiste variante, ko gre nekdo od izhodišča na enem koncu do cilja na drugem s kombijem, sicer taka tura ne bi bila možna.

Sončna Rakitna je dolga vas, ki jo je medtem sonce že malo ogrelo, pa saj je ura že dve preč in na drugem koncu nas pri kmetiji odprtih vrat »Pri zidanici« že čakajo krvavice, pečenice, zelje in krompir, zabeljen z ocvirki.

Tale zadnji sredin izlet letos družno ocenimo kot zelo uspešen zaključek leta z dodanim adrenalinom za naprej.

90 LET NAVDUŠENEGA PLANINCA JOŽE BLAŽEJ

V pogovoru ob – lahko bi rekli »častitljivi življenjski 90-letnici« je Slavko Krušnik dejal, da sta na njegovo življenjsko usodo pomembno vplivali dve odločitvi: ko se je komaj 17-letni grafični vajenec odločil, da bo šel v partizane, se pravi v partizanske tiskarne, in druga, ko se je odločil, da bo veliko večino prostega časa preživel na planinskih poteh.

Prva odločitev ga je vodila v triletno udeležbo v partizanskih tiskarnah, kjer so bile življenjske in delovne razmere le malo boljše kot v bojnih enotah in je bilo treba premagovati enake napore, lakoto, žejo, mraz, utrujenost in druge nevšečnosti.

V tem obdobju je bil sprejet v komunistično partijo, vendar ni nikoli postal boljševik. Odgovornosti, ki so mu bile naložene, je izpolnjeval zavestno in predano, saj so vse vodile k izboljšanju družbenih razmer. Deloval je v politiki, a samo en mandat, založništvu, filmu,

prometu, v sindikatu, nazadnje je bil sekretar odbora za (uspešno) izgradnjo Poti spominov in tovarništva. Na njegovo pobudo je bil zgrajen tudi Nastanitveni center V Šiški. Med tem časom je napisal, prevedel in izdal 26 knjig, od tega 15 v samozaložbi. Po njegovi direktni in posredni zaslugi ima Slovenija tudi 7 novih prebivalcev.

Druga odločitev ga je vodila v hribe in doline naše prelepe Slovenije. (Bil je tudi na več drugih kontinentih, zato je njegova ocena lahko objektivna.) Zasluge za to odločitev ima predvsem njegov strokovni kolega Luka Kočar. Ko je po 20 letih sojenja (700 nogometnih tekem) postal kontrolor sojenja, se je v enem letu kontroliranja (v glavnem v sedečem položaju) zredil za 12 kilogramov. In ko je o tem potožil prijatelju Luki, mu je ta izkušeno dejal: »Slavc, začni hoditi v hribe; daljši ko bo cilj, višja ko bo gora, težji ko bo nahrbtnik, prej bodo šle kile dol.« To se je tudi zgodilo. Zaradi korektnega duha je postal tudi (častni) planinski vodnik, to pa je imelo za posledico 800 izletov (na katerih je prišlo – do zdaj – le do ene manj pomembne nezgode). Prehobil je (dvajsetkrat) Slovensko planinsko pot, (dvainštiridesetkrat) Pot kurirjev in vezistov, 35-krat Zasavsko planinsko pot in še mnoge druge transverzalne poti. Seveda ni manjkalo tudi posameznih družbenih izletov, na katerih je rad in pogosto pripovedoval šale, večino šal je pobral vsepovsod, nekaj je pa bilo tudi njegovih domislic.

V knjigi Smeh na vseh poteh II. je napisal kratko hvalnico naravi:

Narava je vedno močnejša kot človek, za ljudi pa je še sreča, da tega ne ve.

Ko je človek, spet zaradi narave, razvil pojmovno mišljenje, se je odtrgal od nje in postal nekakšen tujek v naravi, skušaj ji je zavladati, namesto da bi ostal njen del in užival – ne pa zlorabljal – njenih skrivnosti. Ko hodim pred skupino planincev, poberem spotoma večino pajčevin, ki so jih spletli pajki, da bi ujeli kak plen, njihova nit je petkrat močnejša od jekla in bolj raztegljiva, poleg tega morajo biti pravi telovadci, da jo – z vetrom – razpnejo od ene do druge oddaljene veje. Od kod neznanska moč v nogah kobilice, ki se požene in doseže daljavo, ki stokrat presega njeno velikost? Marsikdo bi zavidal belouški moči prebavljanja, saj lahko »predela« žabo, precejkrat debelejšo od sebe. Vedno me preseneča sestava gorskih kamnin, po katerih kar naprej teče studenček, čeprav že osemdeset dni ni bilo dežja. Ganjen sem bil, ko sem videl ležati na tleh podrto češnjo: le nekaj korenin jo je še povezovalo z

zemljo, vse drevo pa je cvetelo in obljubljalo sadove. Kako čudovito diši ranjena, požagana, podrta smreka! In kako diši grozdje v vinogradih, ko cvete!

Nekoč sem iz kotline ob poti med Stolom in Medjim dolom zaduhal tako opojen, prijeten vonj, da sem obstal in ga začel blaženo vdihovati. Še več: sedel sem in si privoščil daljši počitek, ki sem ga načrtoval šele v dolini. In še: zapisal sem si datum izleta in ga prihodnje leto, dan prej ali pozneje, ponovil. Toda – takratnega vonja ni bilo več, morda sem bil prezgoden, morda prepozen...

Pisatelj Milan Kundera, ki ga zelo cenim, pravi, da ne more hoditi po travnikih, ker je na njih preveč smrti. Gotovo je to res, vendar je v travi tudi veliko življenja. V njej so rože, ki jih pravi planinec ali planinka ne trga. »Človek utrga rožico, ker je lepa, človek pa grd.« Kadar želim povohati ciklamo, poklekнем, da začutim njen vonj, po možnosti tam, kjer sta dve skupaj, da močnejše zadiši.

Najlepša stvar v naravi je drevo. Pokončno drevo, ki ima korenine, deblo, veje, list, cvetove, ki rodi take ali drugačne sadeže in ki tako upodablja večino dogajanj, povezanih z našo usodo.

Živeti – umreti je usoda naša,
a cilj nam je visoko posejan!
Glej to drevo: za usodo nič ne vpraša,
a večno se bori za svoj namen...

Oton Župančič

Seveda je za pravo planinsko doživetje največjega pomena lepo vreme, saj celo pregovor pravi: »Srečen je tisti, ki uživa v lepi naravi, tudi če se je izgubil.«

BIROKRATSKI MLINI MELJEJO POČASI!

TOMAŽ RUSIMOVICH

V lanskim julijemski številki Gorskega popotnika smo na strani 30 objavili novico, da nam lahko nakažete del dohodnine, ker smo pridobili status društva, ki deluje v javnem interesu. No, malo smo prehitevali, saj je odločba o dodelitvi statusa šele prvi korak v pravo smer, ne pa edini.

Konec aprila 2014, ko smo dobili odločbo, v kateri piše, da je Planinsko društvo Integral pridobilo status, ki omogoča pridobitev donacij v obliki 0,5 % dohodnine, smo verjeli, da bomo lahko že v letu 2015 pri oddaji dohodninskih napovedi za leto 2014 pridobili nekaj sredstev iz dohodnine naših članov, ki se bodo odzvali na naš poziv v Popotniku. Sam sem v avgustu skušal

preko portala e-davki izpolniti formular »Zahteva za namenitev dela dohodnine za donacije«, pa nikakor nisem mogel vpisati našega društva; program mi je javljal napako, da se davčna številka našega društva ne nahaja v seznamu upravičencev donacij. Poslal sem mail na e-davke in se pritožil nad »napako«. Dobil sem prijazen odgovor državnega sekretarja, ki glasi: »Društvo je že vpisano v register društev, ki imajo status društva v javnem interesu, kar je bilo opravljeno na podlagi odločbe, s katero je društvo pridobilo ta status. V skladu z zakonom pa bo društvo naslednje leto (v letu 2015) s sklepom vlade uvrščeno na seznam društev, ki lahko pridobijo sredstva iz dohodnine kot donacijo. Vlada običajno sprejme spisek sredi leta. Ko bo društvo na tem seznamu, se lahko začne postopek za donacijo, ki jo bo društvo lahko prejelo od donatorjev v letu 2016, ko se bo obračunavala dohodnina za leto 2015«.

Torej sredi letošnjega leta bo vlada potrdila naš novi status in ta sklep objavila v Uradnem listu. Tako bomo šele konec leta 2015 lahko izpolnjevali obrazce za dodelitev dela dohodnine našemu planinskemu društvu ali pa bomo to uredili preko portala e-davki z ustreznim certifikatom. V julijemski številki Gorskega popotnika bomo tako ponovno objavili poziv, da namenite del svoje dohodnine za donacijo našemu planinskemu društvu, in priložili obrazec za donacijo.

Računamo na vas!

KOČA NA PLANINI PRI JEZERU – NAŠ PONOS IN NAŠA SKRB!

TOMO RUSIMOVICH

Ko se je pred skoraj štiridesetimi leti takratno vodstvo našega planinskega društva odločilo, da bodo imeli v planinah svojo kočo, so imeli v mislih, da bo zaslužek na koči omogočal financiranje ostalih dejavnosti v društvu (izletništvo, izobraževanje, markiranje poti, varstvo narave itd.). In več ali manj smo bili v preteklih 30 letih, odkar stoji naša "nova" koča, na tem področju tudi uspešni. Planinska sezona v lanskem letu pa nas je spomnila, da so se stvari spremenile, nič več ni tako, kot je bilo, in da se časi spreminjajo. Vreme poleti je aprilsko, kupna moč planincev, ki nas obiskujejo, ni več taka kot nekoč, koča je tehnično vedno bolj opremljena, temu primerni so tudi večji stroški vzdrževanja in še bi lahko našteval. Če primerjamo razliko med prihodki in odhodki naše koče med leti 2013 in 2014, ugotovljamo, da se je ostanek dohodka prepolovil. V letu 2013 smo "zaslužili" 13.573 €, v letu 2014 pa le 6.846 €, kar je 6.726 manj (le 50,44 % lanskega dohodka). Glavnino

izpada dohodka pripisujemo deževnem vremenu od julija do septembra, ko beležimo velik upad obiskovalcev in predvsem nočitev domačih gostov. V preteklih letih so nočitve vedno presegle številko 2000, rekord je bil leta 2010, ko smo imeli kar 2845 nočitev. Lani je bilo nočitev le 1663, kar je 698 manj kot v letu 2013. Sezono so reševali tuji planinci, saj beležimo v letu 2014 50 nočitev tujih gostov več kot v letu 2013. Domači planinci pa so v letu 2014 prespali 748-krat manj kot v letu 2013. To so številke, ki so bolj ali manj enake v vseh visokogorskih postojankah, in vsa društva, ki te postojanke oskrbujejo, so v enakih škripcih.

Kako zastaviti drugo leto, da ne bomo tako odvisni od vremena, smo se ob zaključku sezone že pogovarjali z oskrbniško ekipo, ki nam je natrosila kar nekaj dobrih idej. Beseda marketing ni preveč znana ali pogosto uporabljena v planinskem gospodarstvu, vendar temu verjetno ne bo več tako. S trženjem planinskih postojank se bo treba načrtno ukvarjati, delati na obvladovanju potencialnih kupcev (šole, vrtci, društva upokojencev, tuje agencije itd.), na promociji storitev naše koče, uporabljati vse možnosti, ki jih nudijo internetna stran društva in facebook ter ostale tehnologije družbenih omrežij. Lansko leto smo že delali v tej smeri in prvič objavili reklamo za našo kočico na Radiu Gorenc v jutranjem terminu pred humorističnim vložkom Peška, vendar je vreme naš napor izničilo, saj se slovenski planinci odločajo za obisk gora predvsem glede na vremensko napoved. Naš častni član Slavko Krušnik pravi: "V hribe moraš hoditi v vsakem vremenu, kajti le tako boš lahko včasih hodil tudi v soncu!" Očitno se tuji obiskovalci naših planin ne ozirajo na vreme in sledijo svojemu načrtu za dopust in obisk naših gora ne glede na vreme, kar potrjuje tudi obisk na naši koči.

Da bomo vse navedeno realizirali in zagotovili primeren prihodek koče za pokrivanje pestre dejavnosti našega društva, pa potrebujemo ljudi z iskrico v očeh, z dobro idejo, ki postavljajo skupni uspeh pred osebne koristi. Pridobiti prave ljudi za prave stvari je izziv, ki ga lahko delno dosežemo z volitvami v organe društva, ki so pred nami. Seveda pa je potrebno prave ljudi za prave stvari iskati tudi z osebnimi stiki in pozivi med našim članstvom, ki imajo voljo in znanje pomagati društvu, da bo delalo prave stvari na pravi način.

Primerjava nočitev po letih

Leto	Prenočišča	Število
2010	skupaj	2845
	domači	2134
	tuji	711
2011	skupaj	2352
	domači	1472
	tuji	880
2012	skupaj	2057
	domači	1190
	tuji	867
2013	skupaj	2361
	domači	1479
	tuji	882
2014	skupaj	1663
	domači	731
	tuji	932

Primerjava nočitev 2013/ 2014

leto	2013		2014		razlika
	skupaj	tuji	skupaj	tuji	13/14
jun.	447	61	531	240	84
jul.	895	263	439	316	-456
avg.	740	371	518	278	-222
sep.	279	187	175	98	-104
skupaj	2361	882	1663	932	-698

DOBRODOŠEL MLADENIČ RENAULT TRAFIC 2.0 CI 115 (8+1) PASSENGER

TOMO RUSIMOVICH

V prejšnji številki sem napisal članek »SLOVO OD VETERANA«, zato se spodobi, da v tej številki napišem nekaj o novem mladeniču, ki je star tri leta in je imel ob prevzemu dobrih 74.000 km. Sedaj ima že dobrih 6.000 km več in smo ga že sprejeli za svojega.

Najhujši pa je bil prvi teden, ko se še nismo poznali (mi njega). Prejeli smo povabilo pobratenega društva SPD Trst, da se udeležimo 43. srečanja obmejnih planinskih društev, ki so ga organizirali oni. Kombi je bil hitro

poln in v nedeljo zjutraj smo se odpravili v Boljunec pri Trstu, kjer je potekalo srečanje. Ko smo se bližali Vrhniki, je motor izgubil moč in prižgala se je opozorilna lučka. Vrhnški klanec smo prevozili po pasu za kamione s hitrostjo okoli 70 km/h. Po ravnem je šlo skoraj 90 in na Lomu, kjer smo se ustavili, smo odprli motor, modrovali in gledali v servisno knjižico. Ugotovili smo, da opozorilna lučka pomeni, da je nekaj narobe z vbrizgom goriva »injection fault«. Odločili smo se, da gremo naprej, čeprav počasi! Kmalu po ponovnem startu smo ugotovili, da piha, ker srednja vrata niso dobro zaprta. Potniki so rekli, naj zapeljem na odstavní pas, vendar jih nisem poslušal in sem vztrajal do Ravbarkomande, kjer smo vrata zaprli. Lahko si predstavljate, kako smo se počutili, ko smo čez dva dni izvedeli, da se je na štajerski avtocesti romunski tovornjak zaletel v policijski kombi, ker se je ustavil na odstavnem pasu, da bi zaprl prtljažna vrata – umrli so trije policisti. Za Ravbarkomando je bilo še nekaj klancev, ki smo jih s težavo zmogli, od Kozine naprej pa se je začela cesta spuščati in smo še ob pravem času prispeli na prizorišče proslave. Bila je zelo lepa in pestra prireditev, vendar me je ves čas skrbelo, kako bomo prišli domov. Odločil sem se, da gremo iz Trsta proti Kopru, ker so klanci po direktni poti do Kozine prestirni. Šlo je kolikor toliko, po ravnem malo manj kot 100 km/h, v klancih pa okoli 70 km/h. Proti Lomu nas je presenetila še ena opozorilna lučka, da je nekaj narobe z izgorevanjem »pollution fault«, ustavili smo se in odšli na kavo, da se motor malo ohladi in bo mogoče kaka lučka ugasnila. Spomnil sem se, da ima naš kombi v ponedeljek važno nalogo, da iz Stare Fužine na Planino Blato na planinski tabor prepelje otroke iz vrtca Andersen. Poklical sem našega prevoznika Franca Sodjo in ga prosil, da mi pomaga rezervirati kombi lokalnega prevoznika, če našega ne uspemo popraviti. Iz Loma smo v »slow motionu« in z eno samo opozorilno lučko varno pripeljali do Ljubljane.

V ponedeljek smo zgodaj zjutraj krenili Enes, Rašo, Mitja in jaz na Renaultov servis v Lesce, kjer smo imeli enomesečno garancijo na prodano vozilo. Rašo in Mitja sta bila vodnika prve izmene planinskega tabora, Enes pa je bil zraven za logistiko. Kombi se je obnašal skladno s pričakovanji in vozil počasi. Na servisu smo porabili kar nekaj energije, da smo jih prepričali, da morajo kombi takoj diagnosticirati in po potrebi popraviti, ker ga ob 10. h že rabimo. Izgovarjali so se, da nismo prijavljeni na servis in da so tudi v garanciji čakalne dobe itd. Računalnik, ki so ga priklopili na računalnik kombija, je pokazal, da je v okvari ventil turbine, zato je motor prešel v zasilno

delovanje. Mojstri so rekli, da lahko ventil zamenjajo v nekaj urah, nikakor pa ne v eni uri, kot smo želeli mi. Z mojim avtom smo odšli v Staro Fužino in pričakali avtobus z otroki in vzgojiteljicami. Naročena kombija sta nas čakala in otroke smo srečno zvozili do Planine Blato. Z Enesom sva se vrnila v Lesce na servis, kjer naju je že čakal popravljen kombi. Odpeljala sva ga na Planino Blato, kjer je moral biti ves čas planinskega tabora na razpolago za morebiten nujen prevoz. Podala sva se tudi do koč na Planini pri Jezeru, kjer sva vodnikoma predala ključe kombija, nato pa sva se z mojim avtom vrnila v Ljubljano.

Tako je minila prva izkušnja z novim kombijem; kljub začetni smoli je motor nadaljnjih 6.000 km tekel kot urica in upam, da bo tako tudi v bodoče. Zahvaliti se moramo tudi LPP, ki nam je preko podjetja Media Bus pomagal na kombi namestiti naše oznake, na zadnje steklo pa sliko naše koč s spletnim naslovom društva, kot lahko vidite v priloženih slikah.

TEŽAVE PRI REGISTRACIJI TEMELJNEGA AKTA DRUŠTVA "PRAVILA PLANINSKEGA DRUŠTVA INTEGRAL"

TOMO RUSIMOVIC

V lanskem letu smo se na pobudo PZS lotili prenove našega temeljnega akta Pravil Planinskega društva Integral. PZS je želela poenotiti pravila vseh planinskih društev, zato se je Odsek za organizacijo in poslovanje lotil dela na prenovi Pravil. Skušali smo obdržati določbe naših starih pravil in se držati strukture vzorca pravil PZS. Osnutek prenovljenih pravil smo poslali na Medobčinski društveni odbor Ljubljana, ki nam je poslal še nekaj pripomb, ki smo jih upoštevali in osnutek novih Pravil Planinskega društva Integral soglasno potrdili na zadnjem, 40. zboru članov, 21. 2. 2014. Nova društvena pravila smo objavili na spletni strani društva in jih skupaj z zapisnikom poslali na Upravno enoto Ljubljana. Zadovoljni smo bili z opravljenim delom in čakali potrditev pravil UO Ljubljana, pa smo se uštel.

V začetku aprila smo dobili odgovor UO Ljubljana, ki v dopisu ugotavlja, da je vloga, vložena s strani upravičene osebe, popolna, da pa organ, ki je preveril skladnost vseh določb našega temeljnega akta, ugotavlja, da ta ni v celoti skladen z Zakonom o društvih. Na petih straneh so bile nanizane ugotovitve od preprostih, da se nekatere stvari podvajajo ali ne spadajo v pravila, do vsebinskih, da niso v skladu z ZDru-1. V ožjem krogu smo si podajali dopis kot vroč kostanj in po dobrem mesecu le sklenili: da so pripombe upravičene, da je bil sklep Zbora članov brezpredmeten, ker pravila niso bila usklajena z UO Ljubljana, da smo se preveč držali le vzorca PZS in nismo vseh določil preverjali v Zakonu o društvih, da so bila po tej logiki tudi naša stara pravila neskladna z Zakonom o društvih, vendar jih takratni uradnik ni tako temeljito pregledal kot tokrat, in da formalno še vedno veljajo stara pravila.

Lotili smo se dela in začeli popravljati "nova pravila". Ko smo jih uspešno korigirali v smislu pripomb UO Ljubljana, smo jih po elektronski pošti poslali v pregled; referent UO je predlagal osebni obisk, kjer smo uskladili nekaj podrobnosti in razložili nekatere specifičnosti organizacije PZS (organizacijo MDO, različne vrste članstva itd.). Pravila so bila odobrena, sedaj pa se je pojavil problem, ali sklicati izredni zbor članov in zagotoviti kvorum 50 polnoletnih članov, ki bi morali priti in potrditi popravljena pravila, ali počakati do naslednjega zbora članov, kjer bomo pojasnili spremembe in ponovno sprejeli naša pravila, usklajena z UO Ljubljana. Da bi bila situacija še bolj

zanimiva, so to leto tudi volitve organov društva, in dilema je bila, ali voliti po starih pravilih ali po novih? Po posvetovanju z referentom UO Ljubljana (pravnikom) smo se dogovorili, da pod prvo točko prihodnjega Zbora članov sprejmemo nova usklajena pravila, ki veljajo od datuma sprejema, in potem po novih pravilih izvedemo volitve!

Sedaj pa sem dolžan opisati še glavne vsebinske spremembe, ki smo jih na predlog UO Ljubljana naredili v pravilih, da si boste člani lažje predstavljali, kaj se je spremenilo:

- Uporabiti smo morali termin "polnoletni člani" (ki so lahko voljeni v organe društva in imajo glasovalno pravico); v starih pravilih pa smo govorili o predšolskih in šolskih otrocih (ki ne morejo biti voljeni v organe društva in imeti glasovalno pravico).
- Definirali smo, da imajo glasovalno pravico polnoletni člani s plačano članarino za preteklo leto; če član do konca koledarskega leta ne poravnava članarine za tekoče leto, mu članstvo preneha.
- Nedvoumno smo definirali, katere odseke ima društvo (7 odsekov: mladinski odsek, gospodarski odsek, vodniški odsek, markacijski odsek, odsek za varstvo gorske narave, odsek za organizacijo in poslovanje, odsek za propagando in stike z javnostmi); načelniki odsekov so imenovani na zboru članov in so člani Upravnega odbora po funkciji; Upravni odbor sestavljajo: predsednik, namestnik predsednika, tajnik, vodja finančnega poslovanja in 7 načelnikov, skupaj 11 članov.
- Določba, da med letom lahko nadomestne člane Upravnega odbora sprejme kar Upravni odbor sam (v primeru odstopa, zamenjave ali smrti načelnika), je bila najbolj sporna, saj v nekem drugem členu piše, da člane Upravnega odbora imenuje le zbor članov, zato smo v nova pravila zapisali, da nadomestne člane UO lahko sprejema le zbor članov na rednem ali izrednem sklicu.
- Konkretno smo morali opisati, kako obveščamo članstvo. Napisali smo, da imamo za komunikacijo s članstvom na voljo spletno stran in revijo Gorski popotnik; preko teh dveh oblik obveščamo članstvo o vseh aktualnih dogodkih v društvu (izleti, prireditve, zbor članov itd.),
- Glede sklepčnosti zbora članov smo v pravila napisali, da po preteku pol ure od prvega sklica, če ni dovolj prisotnih za kvorum, lahko veljavno sklepa 1/10 polnoletnih članov s plačano članarino za preteklo leto, kar pomeni, da bomo s tem kvorumom lahko tudi med letom po potrebi zamenjali kakega člana

organov, ki jih imenuje zbor članov.

- Mandat organov društva, ki jih voli zbor članov, smo popravili na dve leti (prej štiri leta), ker imamo tako lažji postopek, če ugotovimo, da kateri od članov UO ni upravičil zaupanja, in ga želimo zamenjati; če pa vsi člani UO uspešno opravljajo svoje delo in so pripravljeni to delati tudi naslednji mandat, pa so volitve samo formalnost, ki ne obremenjuje priprav in izvedbe zbora članov.

Zahvaljujem se Niku Marinku in Danilu Sbrizaju, ki sta skupaj z mano delala na prvi in drugi verziji pravil ter jih pomagala prilagoditi zahtevam UO Ljubljana. Usklajena pravila bomo že 14 dni pred sklicem zbora članov kot predlog objavili na naši spletni strani in tako zagotovili, da si bodo člani lahko v miru ogledali vsa določila dopolnjenih pravil društva, preden bodo o njih glasovali na zboru.

LETNO POROČILO MARKACISTOV ZA LETO 2014

ALOJZ ROGELJ

Markacisti smo opravili tri akcije. Prvo akcijo smo opravili 22. maja, drugo akcijo smo imeli 21. – 22. junija in tretjo 28. junija 2014.

Pregledali smo vseh 7 poti ter jih očistili, obnovili markacije, katere je bilo potrebno. Postavili smo eno smerno tablo. V letu 2014 je žled prizanesel visokogorju, zato na poteh ni bilo treba veliko postoriti oz. pospraviti.

V letu 2014 smo na izobraževanje za markaciste poslali enega kandidata, eden pa je v septembru opravil izpit za markacista.

V društvu tako deluje 6 markacistov ter markacist pripravnik.

Tudi v letu 2015 načrtujemo dve do tri akcije.

POROČILO ODSEKA ZA VARSTVO NARAVE ZA 2014

SONJA DREMELJ

V letu 2014 sta 2 člana odseka uspešno zaključila program izobraževanja za gorsko stražo.

Sodelovali smo z gospodarsko komisijo pri izkopu nove jame za odpadke organskih snovi in odstranjevanju alg z obrobja jezera.

Skupno z markacisti smo skrbeli za čistost gorskih poti

in spremljali delo skrbniške ekipe z vidika varovanja okolja.

Hvala vsem, ki se na gorskih potepanjih obnašate naravi prijazno!

USPOSABLJANJE ZA GORSKEGA STRAŽARJA

SONJA IN HINKO

Naše planinsko društvo je bogatejše za dva gorska stražarja. To sta postala Hinko Sajovic in Sonja Modlic.

Dne 1. marca 2014 sta se udeležila prvega dela izobraževanja v Novem mestu. Vodja tečaja Rozi Skobe nam je predstavila naravovarstveno izobraževanje gorski stražar, profesor Dušan Klenovšek pa nam je v dopoldanskem času na zanimiv in privlačen način predstavil rastlinstvo in živalstvo našega okolja ter zavarovane in ogrožene rastlinske in živalske vrste.

Popoldan je prof. Jože Perše spregovoril o geologiji gorskega sveta, o človeku in naravnem okolju, planinstvu in delovanju planinskih organizacij na področju varstva narave na Slovenskem. Povedal nam je naslednji psalm: » Naj gore prinesejo ljudstvu mir in griči pravičnost!« Položil nam je na srce, da moramo gozdove spoštovati kot naše starše, ki nas varujejo, hranijo, učijo in osrečujejo.

Drugi del tečaja je bil 17. maja 2014, ko so si udeleženci ogledali Kozjanski park. Večji del Kozjanskega parka izpolnjuje kriterije za posebno območje varstva SPA (Special protected area) v okviru Nature 2000 - z namenom varovanja ogroženih vrst ptic. Obiskali so mokrišče Jovsi, ki se nahaja v občini Brežice. Na ta del izobraževanja je šel Hinko Sajovic.

Skupaj sva se 12. julija 2014 udeležila naravovarstvene ekskurzije na Ablanco (2003 m). Z nami sta bila strokovnjaka za gorsko cvetje Jože Perše in Marjan Lenart. S Pokljuke smo se podali peš na planino Konjščico in Studorski preval ter se povzpeli na Ablanco. Po poti nazaj smo se pogosteje ustavljali, opazovali in poimenovali alpsko cvetje. Pohod je pomagal voditi Rudi Skobe.

Zahvaljujeva se matičnemu planinskemu društvu, da sva lahko opravila omenjeni tečaj. Trudila se bova vzgajati staro in mlado, da ohranimo naravo takšno kot je in da jo bodo občudovali rodovi, ki prihajajo za nami. In nesmiselnost trganja rož mora priti ljudem v kri, kot tudi to, da se v gorah primerno obnašamo in pustimo živalim mir, tišino.

KAJ JE NOVEGA PRI ČLANARINI V OBDOBJU 2015 – 2017

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Bistveni novosti članarine PZS za novo triletno obdobje sta zavarovanje za stroške reševanja v tujini s 24-urno asistenco in zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini za vse kategorije članstva PZS. Za člane A+ velja kritje za ves svet, za vse ostale kategorije članstva pa za Evropo in Turčijo. Novo je še to, da naročnina na Planinski vestnik ni več vključena v članarino A+ in A.

Zavarovanje pa ni edina ugodnost, ki jih daje planinska organizacija. Tu so še druge ugodnosti, kot so popust pri prenočevanju v slovenskih in mnogih tujih planinskih kočah, popusti pri nakupu edicij PZS, popust pri vstopnini v Slovenski planinski muzej, popusti pri nakupu planinske opreme in še marsikaj.

Ponujeno je več kategorij planinske članarine in sicer A+, A, B, B1 (upokojenci - starejši od 65 let), S+Š (srednješolci in študenti), P+O (predšolski in osnovnošolski otroci) in OPP (osebe s posebnimi potrebami).

Članarina se zadnje tri leta ni spremenila. V PZS praviloma vsake tri leta opravijo izbor zavarovalnice za zavarovanje članov, hkrati pa se višina članarine uskladi z inflacijo. Tako bo znašala članarina za obdobje 2015 – 2017 po kategorijah:

Vrste članstva	Višina članarine
A+ član z največjim obsegom ugodnosti	65,00 €
A+/ z družinskim popustom	60,00 €
A član z večjim obsegom ugodnosti	55,00 €
B polnoletna oseba, z osnovnim obsegom ugodnosti	25,00 €
B/ z družinskim popustom	20,00 €
B1 oseba starejša od 65 let, z osnovnim obsegom ugodnosti	18,50 €
B tujina je vrsta članarine samo za člane zamejskih planinskih društev*	11,00 €
S+Š srednješolec in oseba statusom študenta, do vključno 26. leta starosti, z osnovnim obsegom ugodnosti	16,00 €
S+Š/ z družinskim popustom	12,80 €
P+O predšolski ali osnovnošolski otrok, z osnovnim obsegom ugodnosti	7,00 €
P+O/ z družinskim popustom	5,90 €
OPP oseba s posebnimi potrebami (oseba, ki ji je delno ali v celoti odvzeta poslovna sposobnost), z omejenim obsegom ugodnosti	7,00 €
OPP/ z družinskim popustom	5,60 €

*B tujina je vrsta članarine samo za člane zamejskih planinskih društev, ugodnosti so enake kot pri članarini B. Zavarovanje za zamejske Slovence ne velja v državi, iz katere prihajajo - zavarovanje v njih ureja njihovo lastno zdravstveno zavarovanje. Tujcem se prodaja običajna članarina, odvisno od ugodnosti, ki jo želijo.

Za kar najbolj natančno razumevanje različnih zavarovanj sledijo tabele za nezgodno zavarovanje, stroške zavarovanja z vključeno asistenco ter zavarovanje odgovornosti.

Nezgodno zavarovanje članov

Zavarovalne vsote (EUR)

zavarovalno kritje	člani A+	člani A	člani B, B1, S+Š	člani P+O
nezgodna smrt	25.000	15.000	5.500	/
invalidnost	75.00	50.000	8.500	8.500
območje kritja	svet	svet	svet	svet

Stroški reševanja v gorah

Zavarovalne vsote (EUR)

zdravstveno kritje	člani A+	člani A	člani B, B1, S+Š	člani P+O
stroški reševanja	25.000	15.000	3.000	3.000
zdravstvenena asistenca za tujino	10.000	10.000	3.000	3.000
območje kritja	svet	Evropa in Turčija	Evropa in Turčija	Evropa in Turčija

pri vseh kategorijah ne velja za Slovenijo

Zavarovanje zasebne odgovornosti članov

Zavarovalne vsote (EUR)

zavarovalno kritje	člani A+	člani A	člani B, B1, S+Š, P+O
zavarovanje odgovornosti (enotna zavarovalna vsota)	150.000	120.000	50.000
območje kritja	svet	Evropa in Turčija	Evropa in Turčija

Ključni novosti v letu 2015 sta poleg povišanja članarine za vse kategorije uvedba asistenčne storitve v okviru zavarovanja za stroške reševanja za tujino ter dodatna zdravstvena asistenca za tujino v primeru reševanja za vse kategorije članstva ter izključitev naročnine na Planinski vestnik iz članarine A+ in A.

Kaj to pomeni? To, da bodo tudi člani B - teh je v Sloveniji največ - zavarovani za stroške reševanja, a le do 3.000 €, medtem ko bodo A+ člani zavarovani za 25.000 €. Torej, če hodimo v tujino - to so vse sosednje države in tudi države na ozemlju bivše Jugoslavije - po vrhovih, na katere vodijo lahke označene poti, bo verjetno B članarina dovolj. V kolikor se podajamo v Alpe ali morda v Skandinavijo in celo izven Evrope, kjer bomo hodili po ledenikih, feratah, v odročne kraje pod gorami po zelo zahtevnih poteh in podobno, pa je priporočljiva članarina A+ ali A.

In še kaj bo z naročnino na revijo Planinski vestnik, ki je bila do sedaj del članarine A+ in A? Vsak član, ne glede na kategorijo članstva, bo imel možnost, da se naroči na revijo Planinski vestnik s 25 % popustom.

Nekaj novosti je tudi za društva, zlasti v sprotnem pošiljanju podatkov ob včlanitvi posameznega člana. Sproti bo treba vnašati podatke o članu v informacijski sistem Naveza. Kar bo vneseno do 11. ure, bo veljalo že naslednjega dne. Če se sporoči kasneje, bo pričelo zavarovanje veljati ustrezno kasneje. Bo pa še možnost preverjanja, če je društvo res poslalo podatke o včlanitvi v sistem Naveza, saj bo vsak ob vplačilu članarine prejel tudi kodo.

Če ste v dilemi, kakšno članarino bi plačali, vam bo Nina prav gotovo znala dobro svetovati. S plačilom članarine ne odlašajte predolgo, najbolje je, da jo plačate že v januarju.

Na koncu naj še prišepnem, kaj bova storila z Marijanom. Kot že nekaj let nazaj bom za sebe tudi za leto 2015 plačala članarino A+. Ker Planinski vestnik ni več vključen v članarino, ga bom naročila posebej in to s 25 % popustom. Marijan bo plačal članarino B1. S planinskimi prijatelji bom kot udeleženka ali vodnica mirno, a seveda še vedno brez velikega tveganja, hodila po vrhovih Alp, Balkana, Skandinavije ali zunaj Evrope in se veselila vsakega dobro opravljenega vzpona. Z Marijanom bova hodila na lažje ture tostran in onstran državne meje. Prav vesela bom, če mi nikoli ne bo treba klicati številke 112, ne za sebe ne za moje planinske sopotnike.

Dodatne informacije lahko dobite na povezavi

<http://www.pzs.si/novice.php?pid=9767>

POPUSTI ZA ČLANE PD PRI POGODBENIH PARTNERJIH PZS:

(UVELJAVLJANJE Z VELJAVNO ČLANSKO IZKAZNICO)

Izdelovalec/ trgovina	Popusti za individualne člane	Popusti za člane pri nakupu prek društva	Popusti za strokovne kadre PZS, registrirane alpiniste	Komentar
Alpina Žiri	10 %	20 % za posamične nakupe in 25 % pri nakupu več kot 20 parov obutve	30 %	Velja v vseh Alpininih prodajalnah v Sloveniji.
Annapurna Way	10 % za gotovino in 5 % za kreditne kartice		20 %	
Gornik Mojca Mohorič, s. p.	10 %	15 % oz. dogovor pri večjih naročilih	15 % individualno 20 % pri skupini	
Iglu Šport	10 % za gotovino in 5 % za negotovino		10 % in dodatnih 10 % popusta kot	
dobropis ob koncu leta				
Promontana Kranj	10 %	10 % pri nakupu nad 830,00 €	20 %	Popusti ne veljajo za izdelke v akciji in za ProMo cene.
Tomas Šport 2	15 %	20 % pri nakupu nad 630,00 €	25 %	Pri nakupu treking in planinske obutve. Popusti ne veljajo za izdelke z znižano ceno in v akcijski ponudbi.
Univet, d. o. o.	10 %	20 % pri nakupu nad 1000,00 €	15 %	
Intersport	10 % za opremo, oblačila ali obutev za pohodništvo ter gorska kolesa	15 % za posamične nakupe opreme, oblačil ali obutve za pohodništvo ter gorska kolesa	20 % za opremo, oblačila ali obutev za pohodništvo ter gorska kolesa	Popust velja za izdelke po rednih cenah. Popusti se ne seštevajo in ne veljajo za izdelke INTERSPORT priporoča.
	15 % za opremo, oblačila ali obutev McKINLEY	popust po dogovoru za skupinske nakupe v vrednosti nad 2.000,00 €	popust po dogovoru za skupinske nakupe v vrednosti nad 2.000,00 €	
Simpro, d. o. o.				
10 %	20 % za enkratni nakup v vrednosti najmanj 1000 €	25 %	Blagovna znamka Jack Wolfskin. Velja le v trgovini v Cityparku Ljubljana.	
Singla.si	10 %		20 %	
KC Bauer, d. o. o.	popust za kolesa znamk KTM, Focus, Merida, Wheeler, Fuji, Authot, Kettler, Aurora, Cinzia, Haro in Jamis			
Garmin Slovenija, d. o. o.	10 % popusta pri nakupu GPS Garmin, prodaja: poslovna cona A22, Šenčur in Založba PZS, Dvorakova 9, Ljubljana			

ON line, d. o. o.	15 % popusta pri nakupu izdelkov znamke On-Line
Žolna šport	10 % popusta pri nakupu izdelkov znamke ŽOLNA ŠPORT
Thermana, d. d. Terme Laško	15 % popusta za bazen in savno 10 % popusta za wellness storitve
Terme KRKA	Terme Dolenjske Toplice: 10 % na redne cene namestitev in 15 % na redne cene wellness storitev Terme Šmarješke Toplice: 10 % na redne cene namestitev in 15 % na redne cene wellness storitev Talaso Strunjan: 10 % na redne cene namestitev in na redne cene wellness storitev Hoteli Otočec: 15 % na redne cene namestitev Hotel Krna Novo mesto: 15 % na redne cene namestitev
Logarska dolina d.o.o.	Prost vstop z avtomobilom v Logarsko dolino do 8. ure zjutraj.
RTC Krvavec	20 % popust na prevoz s kabinsko žičnico in štirisedežnico Tiha dolina
Zavarovalnica Adriatic Slovenica	Ponudba bo objavljena naknadno

ZA KONEC PA ŠE OBELEŽITEV DVEH JUBILEJEV 40-LETNICE DRUŠTVA IN 30-LETNICE KOČE, 5. IN 6. 7. 2014

SILVA PAPEŽ

Fotografije: Zvonko Vidav in Sonja Modlic

Bilo je svečano, slavnostni obeležitvi 40-letnice delovanja Planinskega društva Integral primerno, veselo, obiskano, skratka lepo (naj spomnim – ustanovni občni zbor je bil davnega 7. februarja 1974). K temu svečanemu dogodku smo priključili tudi praznovanje 30-letnice obratovanja obnovljene in razširjene koče na Planini pri Jezeru (otvoritev je bila 2. 9. 1984). V soboto in nedeljo, 5. in 6. julija 2014, se je tudi vreme držalo, kot bi vedelo, da nam ne sme pokvariti praznovanja.

Priprave so se pričele že tedne pred dogodkom. Potrebno je bilo pripraviti vabila in seznam povabljenih naj bi bil čim bolj popoln, potem pa poskrbeti, da bomo goste primerno sprejeli in pogostili. Zato je bilo potrebno k delu povabiti odlično usklajeno kuharsko ekipo in pa nabaviti ter potiskati majice. Brez muzike ni praznovanja, v množici ansamblov pa izbrati ustreznega tudi ni preprosto. Izbira ansambla Zabava je bila na mestu. Povabiti in organizirati je bilo potrebno prevoz pevskega zbora LPP, pa ne le iz Ljubljane do Blata, častitljive pevce je bilo potrebno prepeljati na planino in tudi s planine. Verjemite, če bi lahko hodili, bi raje prišli peš, pretreslo jim je želodce in zadnje plati. Tudi podatek, da Pevsko kulturno društvo MOPV LPP v letu 2015 praznuje 90 let obstoja, ni zanemarljiv. Priprava slavnostnega odra in okrasitev, ureditev okolice koče – delo, ki ga nikakor ne moreš prepustiti naključju. Pripraviti je bilo potrebno prikaz dejavnosti društva, ekipa, ki bo znala to predstaviti in narediti plakate, pa mora delovanje društva dobro poznati. Potem pa v soboto, 5. 7. 2014, organizirati in izvesti 9. tradicionalni pohod LPP-jevcev na Planino pri Jezeru, pa 11. tradicionalni pohod iz Ljubljane na Planino pri Jezeru – aktivirati je bilo potrebno ves vodniški odsek. Priznanja so bila pripravljena, pomembno je bilo, da jih ne bi pozabili v Ljubljani. Toliko je bilo tega, le nečesa nismo izvedli na način, kot smo si želeli – zbornik ob 40-letnici ni bil samostojna izdaja.

Prikaz v slikah bo bolj zgovoren, kot besede:

Na planini so stekle priprave na proslavo, postavitev odra...

... okrasitev okolice, koče ...

Za pozdravom predsednika Toma Rusimoviča in zahvalo vsem, ki so prišli na praznovanje 40. obletnice, nas je pozdravil podpredsednik Planinske zveze Slovenije Tone Jesenko.

Foto razstava - plakati so bili v jedilnici obešeni celo poletje

Jože Sodja, podžupan občine Bohinj

... pa Marinka Koželj Stepic, pozdrav v imenu MDO Ljubljana

Marinka Pertot nas je pozdravila po primorsko prisrčno

Gabrijel Jelovšek – Jele, iz sosednjega društva Blagajana, nas je pozdravil, kot zna le on

Tudi predstavnik GRS Bohinj nam je zaželel varen korak

Sledila je podelitev priznanj – Slavko Krušnik, častni član

Pozdrav iz PD Železničar

... in Zvone Kosmač, častni predsednik

Brez pevcev na praznovanju ni šlo, še posebej zato, ker vsi delujemo pod okriljem istega podpornika, Javnega podjetja Ljubljanski potniški promet

Ko se reže torta, je »kreatorka« Mari poleg

Ni šlo drugače, gor in dol na zadnji plati, za kar je poskrbel Franci Sodja

Prihod pohodnikov iz Ljubljane

Za jedačo in pijačo je bilo poskrbljeno

Pa še nekaj fotografij, na katerih se lahko poiščete ...

PLAN IZLETOV PD INTEGRAL 2015/16

Datum, dan	Izlet	zaht.	št. ur	vodnik / pomočnik
marec				
01.03. ne	Srečanje PD Integral SPD Trst	L	2	Tomo Rusimovič/Herman Rednak
14.03. so	Kamniški vrh	L	4	Rašo Adrovič
21.03. so	Lubnik	L	5	Janez Medved/Andrej Počervina
28.03. so	Javornik	L	3	Anton Trope
april				
11.04. so	Pufijev pohod na Čemšeniško pl.	L	4	Tomo Rusimovič/Herman Rednak
18.04. so	Kriška gora-Tolsti vrh	L	5	Rašo Adrovič
25.04. so	Hleviška planina	L	3	Anton Trope
maj				
09.05. so	Nanos	L	5	Franc Bergant
16.05. so	Svinjak	L	6	Rašo Adrovič
23.05. so	Matajur	L	4	Anton Trope
30.05. so	Kobilja glava-Tolminski Triglav	L	5	Franc Bergant
junij				
06.06. so	Kamniti lovec	Z	4	Katja in Mitja Premerl
13.06. so	Strelovec	Z	5	Rašo Adrovič
20.06. so	Stol - (A)	ZZ		Andrej Počervina/Janez Medved
27.06. so	Od Kočevja do Osilnice	L	8	Anton Trope
julij				
02.-05.07. če-ne	Peš iz Ljubljane na Planino pri Jezeru	Z	35	Janez Lenaršič/Sašo Marinčič
04.07. so	Ljubljančani na Planini pri Jezeru	L	6	Franc Bergant
11.07. so	Jezerski Babi	ZZ	7	Rašo Adrovič
18.07. so	Grosse Rosennock (A)	L	7-8	Marinka Koželj Stepic
25.07. so	Krn	ZZ	8	Janez Medved/Andrej Počervina
30.07.-02.08. če-ne	Prečenje Spodnjih bohinjskih gora	Z	3/8/8/3	Anton Trope
avgust				
08.08. so	Goli vrh	L	5-6	Marinka Koželj Stepic
15.08. so	Fentaš kokoš -Porezen	L	8	Tomo Rusimovič/Herman Rednak
21.-23.08. pe-ne	Triglav čez Prag	ZZ	9+9+3	Tomo Rusimovič/Anton Trope
	Triglav čez Luknjo	ZZ	9+9+3	Andrej Počervina/Janez Medved
	Mimo Triglava: iz Krme na Planino pri Jezeru	L	9+5+3	Franc Bergant/Janez Lenaršič
29.08. so	Rjavina	ZZ	9	Janez Medved/Andrej Počervina
september				
05.-06.09. so-ne	Prečenje Košute	Z	6/6	Mitja Premerl
12.09. so	Montaž	ZZ	10	Rašo Adrovič/Mitja Premerl
19.-20.09. so-ne	Petzek - (A)	Z	11	Rašo Adrovič/Mitja Premerl
26.09. so	Visoka Ponca (I)	ZZ	8	Rašo Adrovič/ Mitja Premerl
oktober				
03.10. so	Razor	ZZ	8	Andrej Počervina/Janez Medved
10.10. so	Blejska koča	L	2	Franc Bergant
17.10. so	Kobariški Stol	L	6	Anton Trope
24.10. so	Neznano	L		Janez Lenaršič/Sašo Marinčič
31.10. so				
november				
07.11. so	Čaven	L	5	Anton Trope
08.11. ne	Kostanjeva nedelja	L	3	Tomo Rusimovič/ Herman Rednak
21.11. so	Slivnica	L	3	Anton Trope
december				
05.12. so	Korada	L	3	Anton Trope
19.12. so	Prednovoletno srečanje PrMehačk	L	3	Tomo Rusimovič/Herman Rednak
januar 2016				
09.01. so	Trstelj	L	3	Anton Trope
16.01. so	Velika planina	D	6	Rašo Adrovič
22.01. pe	Nočni pohod na Polhograjsko Grmado	D	4	Franc Bergant
30.01. so	Dovška Baba	D	6	Rašo Adrovič
februar 2016				
13.02. so	Vremščica	L	3	Anton Trope
20.02. so	Kranjska reber	D	4	Marinka Koželj Stepic
28.02. ne	Kamniško sedlo	D	8	Janez Medved/Andrej Počervina
PLANINSKA POTEPANJA PD INTEGRAL				
18.-28.07.	Visoke Tatre, Češka			Rašo Adrovič
22.08.-01.09.	Planinarjenje po Črni Gori (SPD Trst)			Rašo Adrovič